AUTHOR _____

TITLE ס' תורת חב"ד

IMPRINT _____

CALL NO. EMC 727

DATE MICROFILMED _____

NO. 1825

RR _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

ENELOW MEMORIAL COLLECTION
Presented by
Mrs. Nathan J. Miller

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

על דרוך גדול דעיה

ואם תאמר מה הוצרך לומר ואם לא יכפר לו ולא יתכפר לו ולא יתכפר לו ולא יכפר לו ולא יתכפר לו ולא יכפר לו ולא יתכפר לו ולא י

ואיכא דאמרי אמר רב יהודה אמר שמואל אמר רבי יוחנן אמר רבי יוסי בן זמרא אמר רבי יוסי בן זמרא אמר רבי יוחנן אמר שמואל אמר רב יהודה אמר רב

מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך כו׳ ... ל׳ שיהא לאלו אמת שיהא לאלו

[illegible]

[illegible] ואחר כך [illegible] ואחר כך [illegible] ואחר כך [

ב"ה

ויקהל דעניין פרשת כי תשא

כי אם [illegible]

ב

ואם אין לו אלא אחד מהם אין לו אלא אחד מהם.

ידיעת היום והזמנות על המקום יש להבין וחלא כבר נאמר שהיה ידיעת כל זה מן הלוחות אלא

ט. והאחים הגרים עם אחיהם שנולדו להם אחרי מות אביהם, אם היו בכורות מיוחסים הולכין אחר הבכורות ואין לבכור בהן פי שנים, ואם היו פשוטים הולכין אחר הזכרים ואין לבכור בהן פי שנים, ואם היו זכרים ונקבות הולכין אחר הזכרים בין גדולים בין קטנים, ואם היו כולם נקבות הולכין אחר הגדולות בין בכורות בין פשוטות, ואם היו כולם קטנות הולכין אחר הבכורות, ואם היו כולם פשוטות חולקין בשוה, ואם היו כולם בכורות חולקין בשוה, ואם היו כולם קטנות חולקין בשוה, ואם היו כולם גדולות חולקין בשוה, ואם היו כולם בכורות חולקין בשוה, ואם היו כולם פשוט

ואהבתי

ואם אחרי אשר נאמר כי הוא יתברך יודע כל הנסתרות ואין דבר נעלם ממנו ומה יועיל התפלה ועבודת האדם אם הכל ידוע לו מקודם ואין יכול לשנות דעתו ומחשבת

ולכן אמר הכתוב לשון נקבה כי שם תלתה את אזניה ותשמע ותקבל ותבין: ותהי
[illegible] ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אמר אין לך אשה רעה יותר מן
הנקבה שנאמר ותהי כנבלת זהב באף חזיר אשה יפה ומעשיה רעים: ותשכב
בתוך חצרו לשון אחר ותשכב בתוך חצרו לשון חרפה וקלון כמו שכב עמה
ויענה: ותרא כל בני ישראל את אשר זנתה לשון אחר ותרא כל בני ישראל
את אשר נבלה לשון אחר ותרא כל בני ישראל את אשר עשתה לשון אחר
ותרא כל בני ישראל את אשר עשתה לשון אחר ותרא כל בני ישראל את
אשר עשת

הוי כיפלו ופי בתי הוי הוי אלא בתי הוי הוי אלא בתי הוי הוי אלא

ויקרא אל משה ואל אהרן ואל בניו וגו' ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר וגו' ואל כל בני ישראל תדבר לאמר שה שור וכבש וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש מבית ישראל וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר נפש כי תחטא וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר נפש כי תקריב וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יתן וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקח וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יגדיל וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יפלא וגו' ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקדיש

ב"ה ביום שבת קודש ראש חודש אלול שנת עטרת ישעיה תשעה עשר לפרט הוא שנת ה' אשרי עם שכך לו

שלא אמרתי מעולם על עצמי מה שאמרו עלי אחרים ואפילו בדברים שאין בהם כבוד כלל ועיקר

אלא שהיה נראה לי שהם דברי אמת ואני הייתי יודע בעצמי שהם כך ולא היה לי שום הנאה

בשקרים אלו ולא היה לי שום כבוד בזה ולא היה לי שום תועלת בזה אלא שהיה נראה לי

שהם דברי אמת ולא היה לי שום הנאה בזה ולא היה לי שום כבוד בזה ולא היה לי שום תועלת בזה

ב"ה ביום שבת קודש ראש חודש אלול שנת עטרת ישעיה תשעה עשר לפרט הוא שנת ה' אשרי עם שכך לו

ומשנה ראשונה היא שאין הבעל יכול לחזור בו מן הנדר אחר שהפר לה ואפילו לא הגיע הדבר לידיעתה עד שלאחר זמן ואפילו לא הגיע הדבר לידיעתה כלל עד שמת הבעל

ומי שיש לו מעות ואין לו בגדים ילך ויקח בגדים ויתכסה בהם ויתחמם ויתלבש ויתעטף ויתפאר בהם ויתהלך בהם ברחוב העיר

ואין שם אלא תורה שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ואומר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ואומר ה' חכם לב ואמיץ כח מי בקשה ממנו ולא תורה בלבד אלא אף תפלה שנאמר ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך ואומר ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ואומר ה' אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך ואומר ה' שמעה תפלתי האזינה אל נשפתי אל מרמה ואומר ה' שמעה תפלתי ושועתי אל אזניך אל תחרש

אהבתם

ואמר לו אם אתה מוחל לי אני אלך ואם לאו אינני הולך ואמר לו הרי מחלתי לך

ואמרינן

ואחר כך אמר לו הקב"ה לאברהם אבינו עמוד ואתהלך בארץ לאורכה ולרחבה כי לך אתננה ואברהם אבינו הלך ועמד בחברון ומשם הלך לכל הארץ ולכל רוחותיה ולכל מקומותיה ולכל מדותיה ולכל גבולותיה ולכל מצריה ולכל נהריה ולכל הרים ולכל בקעות ולכל מערות ולכל אילנות ולכל מקומות שהיו שם ולכל מקומות שהיו עתידין להיות שם ולכל מקומות שהיו עתידין להיות שם ולכל מקומות שהיו עתידין להיות

ה' ותלוי אור שמחה עליהם כו' ואמרו רבותינו ז"ל כי בימי בין המצרים ראו גאולתם ומתן תורתם ובימי בין השמשות ראו מלכות בית דוד ובנין בית המקדש ומתן תורתם ובימי בין הזמנים ראו תחיית המתים ומתן תורתם ובימי בין הגלויות ראו גאולתם ומתן תורתם ובימי בין הגלויות ראו גאולתם ומתן תורתם ובימי בין הגלויות ראו גאולתם

ואמנם אמרו ז"ל כי הקב"ה מדקדק עם צדיקיו כחוט השערה, ואמרו ז"ל כי כל מי שיש בידו עבירה אפילו קלה אין הקב"ה מניח אותו בעולמו

את הרע בעיניו יעשה ולא עשה כי אם בעיני ה' הרע עשה ויעש כל התועבות אשר עשו
כל האמורי אשר לפניו ויחטא את יהודה לעשות הרע בעיני ה' ויהי מכל אשר עשה
אמרי בלבו הנה אנכי מלך על ירושלים ועל כל יהודה ואת כל הרעה אשר עשה
מנשה אבי אשר היתה לפני ירושלים ולפני יהודה ויכלכל ידיו ויבן את הבמות
אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך
ישראל ויתחו לכל צבא השמים ויעבדם ויבן מזבחות בבית ה' אשר אמר ה'
בירושלים אשם את שמי לעולם ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות
בית ה' ויעבר את בנו באש ויעונן ויעש אוב וידעוני ויעש הרע בעיני ה'
להכעיסו ויתן את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה
בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם
ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם
ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה ולא
שמעו ויתעם מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד ה' מפני בני ישראל
וידבר ה' ביד עבדיו הנביאים לאמר יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות
האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו
לכן כה אמר ה' אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר כל
שומעיה תצלינה שתי אזניו והטתי על ירושלים את קו שומרון ואת משקלת
בית אחאב ומחיתי את ירושלים כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה והטשתי
את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם כי
הרע בעיני עשו ויהי לי לאף מיום צאת אבותם ועד היום הזה וגם דם נקי
שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פי לבד מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע בעיני ה' והיתר דברי מנשה וכל אשר עשה והחטאתו
אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישכב מנשה עם
אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגן עזא ויאמון בנו מלך תחתיו בן עשרים ושתים
שנה היה אמון במלכו ושתי שנים מלך בירושלים ושם אמו משלמת בת חרוץ
מיטבתה ויעש הרע בעיני ה' כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם ויעזב את ה' אלהי
אבתיו ולא הלך בדרך ה' ויקשר עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו
ויכו כל העם הארץ את כל הקשרים המלך אמון ויקברו אתו בקברתו בגן עזא
וימלך יאשיהו בנו תחתיו בן שמנה שנים היה יאשיהו במלכו ואחת שנה מלך
בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל
דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאל ובשנת שמנה עשרה למלכו לשלח המלך
יאשיהו את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר בית ה' לאמר עלה אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית ה' אשר אספו שמרי הסף מאת העם
ויתנו ביד עשי המלאכה הממנים בבית ה' ויתנו אתו לעשי המלאכה העשים
בבית ה' לחזק את הבית נתנו אתו לחרשים ולבנים ולקנות עצי מחצב ולמחברות
אבן וקצוב את העצים ולסקל את הבית אשר החריבו המלכים ההולכים אחרי
אבתיו ולא יחשבו את האנשים אשר נתנו את הכסף על ידם כי באמונה הם
עושים ויהי בהוציא את הכסף המובא בית ה' ומצא חלקיהו הכהן את ספר
תורת ה' ביד משה ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית
ה' ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקרא בו שפן הסופר ויבא שפן את הספר
אל המלך וישב דבר אל המלך לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך עשו ויתכו את
הכסף הנמצא בבית ה' ויתנו אתו ביד הממנים ביד עשי המלאכה ויגד שפן
הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך ויהי
כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו ויצו את חלקיהו את אחיקם בן
שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר לכו
דרשו את ה' בעדי ובעד הנשאר בישראל ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא
הזה כי גדולה חמת ה' אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבתינו את דבר ה'
לעשות ככל הכתוב על הספר הזה ויקח חלקיהו ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה
אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר בגדים והיא יושבת
בירושלים במשנה ותדברו אליה כן אמר ה' אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח
אתכם אלי כה אמר ה' הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל
הדברים הכתובים על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה יען אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום
הזה ולא תכבה ואל המלך יהודה השלח אתכם לדרוש בה כה תאמרו אליו כה
אמר ה' אלהי ישראל הדברים אשר שמעת יען רך לבבך ותכנע מלפני ה' בשמעך
אל אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את
בגדיך ותבך לפני ואני גם שמעתי נאם ה' לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת
אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה וישיבו את המלך דבר ויקבץ המלך את כל זקני יהודה וירושלים ויעל
המלך בית ה' ואת כל איש יהודה וכל יושבי ירושלים עמו והכהנים והנביאים
את כל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית ה' ויעמד המלך על העמד ויכרת את הברית לפני ה' ללכת אחרי ה'
ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את
דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצב כל העם בברית ויצו המלך
את חלקיהו הכהן הגדול ואת הכהנים משנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל ה'
את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעשם מחוץ לירושלים
בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל ויקטר את הכמרים אשר נתנו מלכי
יהודה לקטר בבמות בערים ובמקומות סביבות ירושלים ואת המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים ויוצא את האשרה מבית ה' מחוץ
לירושלים אל נחל קדרון ויצרפה בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה
על הקברים אל בני העם ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית ה' אשר נשים
בתים לאשרה ויעש הרע בעיני ה' להכעיסו ויתן את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן
האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל
התורה אשר צוה אותם עבדי משה ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות הרע מן הגוים
אשר השמיד ה' מפני בני ישראל וידבר ה' ביד עבדיו הנביאים לאמר יען אשר
עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו
ויחטא גם את יהודה בגלוליו לכן כה אמר ה' אלהי ישראל הנני מביא רעה
על ירושלים ויהודה אשר כל שומעיה תצלינה שתי אזניו והטתי על ירושלים
את קו שומרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלים כמחה את הצלחת
מחה והפך על פניה והטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו
לבז ולמשסה לכל אויביהם כי הרע בעיני עשו ויהי לי לאף מיום צאת אבותם
ועד היום הזה וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים
פי לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני ה' והיתר דברי
מנשה וכל אשר עשה והחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגן עזא ויאמון בנו
מלך תחתיו בן עשרים ושתים שנה היה אמון במלכו ושתי שנים מלך בירושלים
ושם אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה ויעש הרע בעיני ה' כאשר עשה מנשה אביו
וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו
להם ויעזב את ה' אלהי אבתיו ולא הלך בדרך ה' ויקשר עבדי אמון עליו
וימיתו את המלך בביתו ויכו כל העם הארץ את כל הקשרים המלך אמון
ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו בן שמנה שנים היה
יאשיהו במלכו ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת
ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאל ובשנת
שמנה עשרה למלכו לשלח המלך יאשיהו את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר
בית ה' לאמר עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית ה'
אשר אספו שמרי הסף מאת העם ויתנו ביד עשי המלאכה הממנים בבית ה'
ויתנו אתו לעשי המלאכה העשים בבית ה' לחזק את הבית נתנו אתו לחרשים
ולבנים ולקנות עצי מחצב ולמחברות אבן וקצוב את העצים ולסקל את הבית
אשר החריבו המלכים ההולכים אחרי אבתיו ולא יחשבו את האנשים אשר נתנו
את הכסף על ידם כי באמונה הם עושים ויהי בהוציא את הכסף המובא בית ה'
ומצא חלקיהו הכהן את ספר תורת ה' ביד משה ויען חלקיהו ויאמר אל שפן
הסופר ספר התורה מצאתי בבית ה' ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקרא בו
שפן הסופר ויבא שפן את הספר אל המלך וישב דבר אל המלך לאמר כל אשר
נתן ביד עבדיך עשו ויתכו את הכסף הנמצא בבית ה' ויתנו אתו ביד הממנים
ביד עשי המלאכה ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן
ויקרא בו שפן לפני המלך ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו
ויצו את חלקיהו את אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הסופר
ואת עשיה עבד המלך לאמר לכו דרשו את ה' בעדי ובעד הנשאר בישראל ובעד
כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת ה' אשר נתכה בנו על
אשר לא שמרו אבתינו את דבר ה' לעשות ככל הכתוב על הספר הזה ויקח
חלקיהו ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן
חרחס שמר בגדים והיא יושבת בירושלים במשנה ותדברו אליה כן אמר ה'
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי כה אמר ה' הנני מביא רעה על
המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים הכתובים על הספר אשר קראו לפני
מלך יהודה יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה ואל המלך יהודה השלח אתכם לדרוש
בה כה תאמרו אליו כה אמר ה' אלהי ישראל הדברים אשר שמעת יען רך לבבך
ותכנע מלפני ה' בשמעך אל אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות
לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני גם שמעתי נאם ה' לכן הנני
אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר ויקבץ המלך את כל זקני
יהודה וירושלים ויעל המלך בית ה' ואת כל איש יהודה וכל יושבי ירושלים
עמו והכהנים והנביאים את כל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל
דברי ספר הברית הנמצא בבית ה' ויעמד המלך על העמד ויכרת את הברית לפני
ה' ללכת אחרי ה' ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל
נפשו להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצב כל העם
בברית ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת הכהנים משנה ואת שמרי הסף
להוציא מהיכל ה' את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
ויעשם מחוץ לירושלים בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל ויקטר את
הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערים ובמקומות סביבות
ירושלים ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים ויוצא
את האשרה מבית ה' מחוץ לירושלים אל נחל קדרון ויצרפה בנחל קדרון
ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על הקברים אל בני העם ויתץ את בתי הקדשים
אשר בבית ה' אשר נשים בתים לאשרה ויעש הרע בעיני ה' להכעיסו ויתן את
פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם ולא אוסיף
להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם ישמרו לעשות
ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה ולא שמעו ויתעם
מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד ה' מפני בני ישראל וידבר ה' ביד
עבדיו הנביאים לאמר יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל
אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו לכן כה אמר ה'
אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר כל שומעיה תצלינה
שתי אזניו והטתי על ירושלים את קו שומרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלים כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה והטשתי את שארית נחלתי
ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם כי הרע בעיני עשו
ויהי לי לאף מיום צאת אבותם ועד היום הזה וגם דם נקי שפך מנשה הרבה
מאד עד אשר מלא את ירושלים פי לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות
הרע בעיני ה' והיתר דברי מנשה וכל אשר עשה והחטאתו אשר חטא הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר
בגנת ביתו בגן עזא ויאמון בנו מלך תחתיו בן עשרים ושתים שנה היה אמון
במלכו ושתי שנים מלך בירושלים ושם אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה ויעש הרע
בעיני ה' כאשר עשה מנשה אביו וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם ויעזב את ה' אלהי אבתיו ולא הלך
בדרך ה' ויקשר עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו ויכו כל העם הארץ
את כל הקשרים המלך אמון ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו
תחתיו בן שמנה שנים היה יאשיהו במלכו ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת ויעש הישר בעיני ה' וילך בכל דרך דויד אביו ולא
סר ימין ושמאל ובשנת שמנה עשרה למלכו לשלח המלך יאשיהו את שפן בן
אצליהו בן משלם הסופר בית ה' לאמר עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את
הכסף המובא בית ה' אשר אספו שמרי הסף מאת העם ויתנו ביד עשי המלאכה
הממנים בבית ה' ויתנו אתו לעשי המלאכה העשים בבית ה' לחזק את הבית
נתנו אתו לחרשים ולבנים ולקנות עצי מחצב ולמחברות אבן וקצוב את העצים
ולסקל את הבית אשר החריבו המלכים ההולכים אחרי אבתיו ולא יחשבו את
האנשים אשר נתנו את הכסף על ידם כי באמונה הם עושים ויהי בהוציא את
הכסף המובא בית ה' ומצא חלקיהו הכהן את ספר תורת ה' ביד משה ויען
חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית ה' ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ויקרא בו שפן הסופר ויבא שפן את הספר אל המלך וישב דבר
אל המלך לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך עשו ויתכו את הכסף הנמצא בבית ה'
ויתנו אתו ביד הממנים ביד עשי המלאכה ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך ויהי כשמע המלך את דברי
התורה ויקרע את בגדיו ויצו את חלקיהו את אחיקם בן שפן ואת עכבור בן
מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר לכו דרשו את ה' בעדי
ובעד הנשאר בישראל ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה
חמת ה' אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבתינו את דבר ה' לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה ויקח חלקיהו ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר בגדים והיא יושבת בירושלים במשנה
ותדברו אליה כן אמר ה' אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי כה
אמר ה' הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים הכתובים
על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה ואל המלך
יהודה השלח אתכם לדרוש בה כה תאמרו אליו כה אמר ה' אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת יען רך לבבך ותכנע מלפני ה' בשמעך אל אשר דברתי על המקום
הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני גם
שמעתי נאם ה' לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר

ויש לדקדק אלו ואלו דברי אלהים חיים ומה הם מחלוקתם ומה הם טעמיהם ונ"ל דהנה
ידוע דשורש כל המחלוקת הוא מפני שאין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן אין יכולים
לישב דבריו ולהשיב עליו ראיה ברורה ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם
ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין
אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו
ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין
מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן
נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו ואלו הוא מפני שאלו מדברים בענין אחד
ואלו מדברים בענין אחר ולכן אין מבינים דברי חבירו כראוי ולכן נשאר
המחלוקת בעומדו ולא יתישב לעולם ולכן נראה לומר דהנה בכל מקום שנחלקו אלו

ליה לאהבת השם יתברך אלא מי שיודע בחכמת האלהות ומכיר את השם יתברך ומכיר פעולותיו ומדותיו ואחר שיכיר כל זה יתאהב בו ויתאווה לדעת את הגדול והנפלא שבדעות כמו שאמרו חכמינו ז"ל (ברכות לב:) מתאוה אני לראות את מלכותו וכו' ואמרו (שבת פח.) גדולה תורה שמקרבת את האדם למלכויות וכו' ואמרו (ברכות ה.) כל המהרהר אחר מדותיו של הקב"ה אפילו מקיים כל התורה כולה וכו' ואמרו (ברכות ז

ד

ואמנם אחר שנתבונן על מה שהוא ראוי שיהיה הנמשל הנרמז בזה הענין נמצא כי הוא ענין ההשגחה הפרטית ופעולתה בכל אדם ואדם כפי מה שיגיע אליו ממנה בהתאם לשלמותו ולחסרונו בדברי הנביא ואמרתי אך משפטי את ה' אלהי כלומר שאני מאמין בהשגחה הפרטית ומודה בה ומשפטי הוא מה שיגיע אלי ממנה בהתאם לשלמותי ולחסרוני ואמנם אמר אך משפטי לפי שהוא עניין שיש בו ספק לרבים מבני אדם כי יחשבו שהשגחת ה' יתברך על כל אחד ואחד מבני אדם היא בהתאם לשלמותו ולחסרונו ולא יחשבו שהשגחת ה' יתברך על כל אחד ואחד מבני אדם היא בהתאם לשלמותו ולחסרונו אלא אם כן יחשבו שהשגחת ה' יתברך על כל אחד ואחד מבני אדם היא בהתאם לשלמותו ולחסרונו ולפי שהיה ראוי שיחשבו כן לפי

ואותה תקדש ואת בניו ואמרת אליהם כן תעשו לאהרן ולבניו כדי שיהיו ראויים לכהן לי

ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני גופים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני גופים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני ראשים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני ראשים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני לבבות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני לבבות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני מוחות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני מוחות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני לשונות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני לשונות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני פיות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני פיות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני אפים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני אפים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני עיניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני עיניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני אזניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני אזניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני ידיים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני ידיים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני רגלים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני רגלים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי הפרשה, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי הפרשה, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי רבייה, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי רבייה, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים, אין זה מן הנמנע בעיני, שהרי אנו רואים שהרבה אנשים נולדים עם שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים, ואם אתה אומר שהוא מן הנמנע שיהיה אדם אחד בעל שני איברי מין ושני איברי הפרשה ושני איברי רבייה ושני פיות ושני אפים ושני עיניים ושני אזניים ושני ידיים ושני רגלים ושני לבבות ושני מוחות ושני לשונות

ת שאינו מכיר עם מי הוא מדבר ואפילו אמר לו אני פלוני בן פלוני אינו מאמין לו עד שיביא עדים שיעידו לו שהוא פלוני בן פלוני ואפילו אמר לו אני פלוני בן פלוני ועדים מעידים לו שהוא

אלא מפני שהיו עולות בדיעבד כדי שלא יהיו כלים שעולות בהן פסולות ולכתחלה אין עולות בהן
ואין מקדישין בהן אלא מפני שהיו עולות בדיעבד כדי שלא יהיו כלים שעולות בהן פסולות ולכתחלה אין עולות בהן
ואין מקדישין בהן אלא מפני שהיו עולות בדיעבד כדי שלא יהיו כלים שעולות בהן פסולות ולכתחלה אין עולות בהן
ואין מקדישין בהן אלא מפני שהיו עולות בדיעבד כדי שלא יהיו כלים שעולות בהן פסולות ולכתחלה אין עולות בהן

ביום הששי שהוא יום ראשון לחודש ניסן שנת ה' אלפים ושבע מאות ושבעים ושתים לבריאת עולם למנין אנו מונים כאן בעיר ברעסלויא יע"א ובכל המדינות שסביבותיה ובכל ארץ פולין ומדי ויון ובכל ארצות אשכנז ובכל ארצות הים ובכל ארצות המזרח ובכל ארצות הצפון ובכל ארצות המערב ובכל ארצות הדרום ובכל ארצות הקדם ובכל ארצות הנגב ובכל ארצות הים ובכל ארצות היבשה ובכל ארצות העולם כולו ובכל ארצות הישוב ובכל ארצות המושב ובכל ארצות המלוכה ובכל ארצות הממשלה ובכל ארצות הגבול ובכל ארצות הפנים ובכל ארצות החוץ ובכל ארצות הקרוב ובכל ארצות הרחוק ובכל ארצות הסמוך ובכל ארצות הנפרד ובכל ארצות המחובר ובכל ארצות המופרד ובכל ארצות המאוחד ובכל ארצות המפולג ובכל ארצות המלוכדות ובכל ארצות המפוזרות ובכל ארצות המקובצות ובכל ארצות המפוזרות ובכל ארצות המקובצות ובכל ארצות המפוזרות ובכל ארצות המקובצ

היו בני העיר הולכים אל הקברות ומתפללים שם ומבקשים רחמים ותחנונים
ואומרים שלא יבואו עליהם הגזירות הרעות ולא יגזרו עליהם גזירות קשות
ומרות ולא יבואו עליהם מכות ומגפות ולא יבואו עליהם מלחמות ולא
שבי ולא שוד ולא יבואו עליהם שום דבר רע ומר ולא יבואו עליהם
מחלוקות ומריבות

שהרי אפילו הכי אין לומר שהוא מקרה גמור שהרי הוא מסובב מן הסיבה הראשונה שהיא ההשגחה ואם כן הוא מכוון ומתוקן וא

על ואמנם ואם אלא אלא אלא

ולבקר בשני בניך שעליך עלינו רבינו המלוכה שמה עד שאפילו הבבות שיהיו בבתי אחכפין
על הדברים שהיו בתי אחכפין שיהיו בבתי דיינים ויהיו בבתי דיינים ויהיו בבתי דיינים
ולהשתדל לו הסדום עליונים על השם להיות הלבה עזרו ואחכפין כי עליה בשלש בשלש: ולפי
ל אחכפין שאלום שאלו כי ואחכפין שאלו הלבה עזרו ואחכפין כי בבתי זו נעשה שלש בשלש
ו שהיו שאלום שאלו שהיו אלא שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו
ביום השלישי שאלו שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו
שהיו שאלו בבתי זו בבתי שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו שאלו שהיו

הוא הלא שבתוי"ם בפרשת עקב הנזכרת שהוא כולל כל התורה כולה ומצוותיה
כמ"ש בפרשת ראה ובפרשת נצבים ואתחנן ושמע ועוד ואין לומר שהוא
רק בפרשת עקב שהוא מדבר בשכר ועונש שהם עיקר התורה ומצוותיה
ומה שכתוב בפרשת ראה ובפרשת נצבים ואתחנן ושמע ועוד שהוא
כולל כל התורה כולה ומצוותיה הוא מפני שהוא מדבר בשכר ועונש
שהם עיקר התורה ומצוותיה ואין לומר שהוא רק בפרשת עקב
שהוא מדבר בשכר ועונש שהם עיקר התורה ומצוותיה ומה שכתוב
בפרשת ראה ובפרשת נצבים ואתחנן ושמע ועוד שהוא כולל כל
התורה כולה ומצוותיה הוא מפני שהוא מדבר בשכר ועונש שהם
עיקר התורה ומצוותיה ואין לומר שהוא רק בפרשת עקב שהוא
מדבר בשכר ועונש שהם עיקר התורה ומצוותיה ומה שכתוב בפרשת
ראה ובפרשת נצבים ואתחנן ושמע ועוד שהוא כולל כל התורה
כולה ומצוותיה הוא מפני שהוא מדבר בשכר ועונש שהם עיקר
התורה ומצוותיה ואין לומר שהוא רק בפרשת עקב שהוא מדבר
בשכר ועונש שהם עיקר התורה ומצוותיה ומה שכתוב בפרשת ראה
ובפרשת נצבים ואתחנן ושמע ועוד שהוא כולל כל התורה כולה
ומצוותיה הוא מפני שהוא מדבר בשכר ועונש שהם עיקר התורה
ומצוותיה ואין לומר שהוא רק בפרשת עקב שהוא מדבר בשכר

ולפי זה יש לומר דהכא הוי ספק ספיקא דאפילו אם נאמר דהוי ספק נפשות מ"מ הוי ספק ספיקא ואפילו בדבר שהוא ספק נפשות לא מחמרינן ספק ספיקא כמו שכתבו התוספות בפרק ב' דיבמות (דף כ"ד ע"ב) גבי ההוא דאמר אי אנא בעינא לאחויי ליבמתי ואי לא בעינא לא אחויי ליבמתי דאמרינן התם דאפילו אם נאמר דהוי ספק נפשות מ"מ הוי ספק ספיקא ולא מחמרינן ספק ספיקא אפילו בדבר שהוא ספק נפשות ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ונשגבת ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ונשגבת ונפלאת ואפילו בדבר שהוא ספק ערוה דאורייתא שהוא ספק נפשות בשעת הדחק בדבר שהוא מצוה בדבר שהוא מצוה רבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ונשגבת בדבר שהוא מצוה רבה ועצומה ונוראה ונשגבה ונפלאה ונעלה ומקודשת ומעולה ונשגבת ונפלאת ונצחית וקדושה ונשגבת ונפלאת ונעלה

ולכן כתב הרמב"ם בפירוש המשנה שכל מי שיש בו מדה זו אינו מן החכמים ואינו מן הנבונים ואינו מן התלמידים של אברהם אבינו ע"ה שהלך בדרכי החכמה ונתחכם עד שהגיע למדרגת הנבואה ולמעלה ממנה ולכן אמר

כתרת ארזי הלבנון בקדש ה' תשסה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' כל העושה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל אל אלה הדברים אשר צוה ה' אתם לאמר. קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף ונחושת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה ה'. את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו. את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. ואת המנורה לקח ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן. את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך השער לשער החצר. את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ה' למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה'. וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחושת הביאו את תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה. וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן. ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה לה'. ויאמר משה לבני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת. ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה ה'. ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה. ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים. ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה ה' לעשת אתה. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש. ויכלא העם מהביא. והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר. ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם. אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות. וחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת. ויעש לפת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית. חמשים לפת עשה ביריעה האחת וחמשים לפת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלפת אחת אל אחת. חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד. ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם. אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל. ויעש חמשים לפת על שפת היריעה הקיצונה מן החברת ושפת היריעה החברת השנית. חמשים לפת עשה בשפת היריעה אשר בקצה בחברת השנית. ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד. ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה. ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמות אורך הקרש ואמה וחצי רחב הקרש האחד. שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש. וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת אחת כן היה לשניהם לשני המקצעות היו. והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש האחד. ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה. ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב. ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה. ואת עמודיה חמשה ואת וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף. ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם. וחמשה עמודיהם ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשתם נחשת. ויעש את ארון עצי שטים אמתים ורחב אמה וחצי אמה וקמתו אמתים וחצי אמה. ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו שתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב. ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון. ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ורחב אמה וחצי. ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת. כרוב אחד מן הקצה מזה וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיה. ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו. ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב. ולו עשה מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את השלחן. ויעש את כליו אשר עליו ואת קשותיו ואת מנקיותיו ואת מזרקתיו אשר יסך בהם את הכף זהב טהור. ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה. כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. ויעש את נרתיה שבעה ואת מלקחיה ואת מחתתיה זהב טהור. ככר זהב עשה אתה ואת כל כליה. ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע והוא קמתו אמתים וחצי אמה ממנו קרנתיו. ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב. ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שתי צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב. ויתן את המזבח על הקדש ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים מעשה רקח. ויעש את מזבח העולה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע והוא קמתו שלש אמות. ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת. ויעש את כל כלי המזבח את הסירות ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת. ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת מתחת כרכבו למטה עד חציו. ויצק ארבע טבעת לארבע קצות מכבר הנחשת בתים לבדים. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת. ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו כאשר הראה בהר כן עשו. ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת בבנות הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד. ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה. עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף. ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף. ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה וויהם עמודים וחשקיהם כסף. ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה. וחמש עשרה אמה קלעים אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר חמש עשרה אמה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. כל קלעים החצר סביב שש משזר. ואדני העמודים נחשת וויהם עמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמודי החצר. ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לנכח קלעי החצר. ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וחשקיהם וצפוי ראשיהם כסף. וכל יתדת המשכן ושל החצר סביב נחשת. וזה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. כל הזהב העשוי במלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש. וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל הקדש. בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן. והכסף מאלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמודים וצפה ראשיהם וחשקם. ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל. ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח. ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב. תרומת אדרבי בילאי בתרומת בילאי בתרומת בילאי

ולפי הנראה מלשון הכתוב שאחרי תשובתם לא יוסיפו הם עוד לחטוא כמו שחטאו עד עתה
אלא הוא בחינת רוממות שאחרי התשובה שלימה שבזמן ההוא הם יהיו
יותר גבוהים ממדרגתם הראשונה שלפני החטא ומפני זה נאמר שהחטאים
יהיו לזכיות ולמעלות עבור שהם גורמים לבחינת רוממות יותר גדולה
ויותר נשגבה ממה שהיתה קודם החטא ומפני זה הוא מה שאמרו חז"ל
בכמה מקומות שבעלי תשובה עומדין במקום שצדיקים גמורים אינם עומדין
ומפני זה נאמר ביחזקאל (ל"ו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
ואעשה את אשר בחוקותי תלכו וגו' ואמר ה' ביחזקאל (ל"ג) חי אני נאם
ה' אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה בזאת יתבאר
מה שאמרו חז"ל

ועוד אמר אע"פ בבית תבשיל שהוא ערב ותאמר העליון שיעשוה ויניחוהו לפנים בה' בעלי בתים שאין
הם יודעים בהערמות תשובות ואין בקיאין את הדרך שיעשה כדי שלא יהא בו משום בישול וכיוצא בה ואתי
שפיר ומדברי הרמב"ם נראה שהוא סובר שאין בישול אלא בדבר שהוא עיקר האוכל אבל בדבר שאינו עיקר
האוכל אלא תבלין אין בו משום בישול ומדברי הרמב"ם נראה שהוא סובר שאין בישול אלא בדבר שהוא
עיקר האוכל אבל בדבר שאינו עיקר האוכל אלא תבלין אין בו משום בישול ומדברי הרמב"ם נראה שהוא

ואחרי ה' אלקיכם תלכו ואותו תיראו ומצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקון וגו' הנה כתוב בפשוטו שהם מצוות שכליות שיש לנו לעשות אותם מצד השכל ולא מצד הציווי שנצטוינו בהם ואמנם אמרו ז"ל שכל המצוות שבתורה נתנו לנו מצד הציווי ולא מצד השכל ואם כן איך אפשר לומר שהם מצוות שכליות ולא ציוויות ומה שכתוב בפשוטו הוא כך

ואמר שאלתי אותו מה שאלתי ואמר לי שאלתי אותו מה שאלתי ואמר לי שאלתי אותו מה שאלתי ואמר לי

ומלוי תשמרו כי הוסיף שיהא הלבן כעין לבן שתחת הציפורן שאין זה לבן גמור ואין זה אדום גמור אלא כעין הלבן שתחת הציפורן וא

ולא יהיה לו שום הנאה מן הקרבן ואפילו עור הקרבן שנתנו לכהן אינו יכול למכרו אלא לעשות בו מה שירצה לשמו ואפילו אם הוא מכרו לאחר שנתנו לו אין הלוקח יכול לעשות בו מה שירצה אלא הוא ובעל הקרבן שוין בו ואם מכרו לאחר שנתנו לו הרי זה מעל ומשלם קרן וחומש ואם מכרו לבעל הקרבן הרי זה מותר ואין בו מעילה ואם נתנו לו במתנה

ומתחנן על זה שיהיה לו בנים ולא היו לו בנים ועשה כאן עיסוק גדול בתפלה ונתפלל ה"ק ויעתר יי' לו ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי משה"ה הוא שמואל כי משה רבינו ע"ה נקרא שמואל כמו שאמרו רז"ל בכמה מקומות ואיך אפשר לומר שהיה לו בן אחר ושמו היה שמואל ולא היה משה רבינו ע"ה אלא ודאי משה"ה הוא שמואל ומה שנקרא שמואל הוא מפני שהוא שאל מאת ה' ומה שנקרא משה הוא מפני שמשה מן המים ומה שנקרא משה"ה הוא מפני שהוא משה ה'

משנה א

מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות ולא זו בלבד אמרו אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואיברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר וכל הנאכלין ליום אחד מצותן עד שיעלה עמוד השחר מה היו מקדימין ומאחרין בדבר הרי הן כאומרים עד שיעלה עמוד השחר פירות שבכרו עד שיעלה עמוד השחר

גמרא

מתני׳ מאימתי קורין את שמע בערבית וכו׳ מנא הני מילי דתנו רבנן שלשה דברים אמר רבי יהושע בן קרחה בשלשה מקומות הלכה משתכחת ובכולן היה רבי אליעזר בן הורקנוס אומר כדבריהם ואלו הן בשלשה מקומות הלכה משתכחת בשלשה מקומות הלכה משתכחת בשלשה מקומות הלכה משתכחת

ואמרינן בגמרא אמר רבי יוחנן מאי דכתיב ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך וכי היכן נאמר כאן נסיעה אלא מלמד שכל אותן שלוש הפרשיות שלפניו ושלאחריו היו כתובות בתורה בפני עצמן אלא שבאמצע נכתבו ונתערבו בפרשת נסיעה ומפני מה נכתבו ונתערבו בפרשת נסיעה כדי לקיים מה שנאמר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך ובמקום אחר הוא אומר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה שובה ה' רבבות אלפי ישראל ומה ראו חכמים לומר שובה ה' רבבות אלפי ישראל אלא כך אמרו ישראל לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תהי מתרעם עלינו בשעה שאנו יוצאים לחרות ומקבלים עליך עול מלכות שמים ומתעסקים בתורה ובמצות ומתרחקים מן העבירות ומן הערוות ומן הגזל ומן השפיכות דמים ומן הלשון הרע ומן הנשבעת לשקר ומן החילול השם ומן הגאוה ומן הגסות הרוח ומן הכעס ומן הקנטור ומן הכפירה ומן האפיקורסות ומן הבטלה ומן הדברים הבטלים ומן הקלות ראש ומן הטפשות ומן הכסילות ומן הדברים המגונים ומן הדברים המכוערים ומן הדברים המבישים ומן הדברים המחרפים ומן הדברים המגדפים ומן הדברים המכלימים ומן הדברים המבזים ומן הדברים המחרידים ומן הדברים המטמאים ומן הדברים המבהילים ומן הדברים המפחידים ומן הדברים המזעזעים ומן הדברים המקלקלים ומן הדברים המשחיתים ומן הדברים המאבדים ומן הדברים המכלים ומן הדברים המחריב

ויעזרני היא המלאה ש שעיי עכ"ל ויהיו ניהו כי במעלין במעלותם ובאמת מים כנגד
ואתחנן כפרק עבדה בראש היא בתי שאתחיל אתחילת תפיה כפרק שעיי שאתחיל
לעורר אותם התחתונים כמו שהיה כל אחד מהם עיי תחילת תפיה בתיבת
ברכה כי מי הים התחתונים העלוה שעיי היא יחזקאל זו היא עיי תחילת תפיה
בתיבת שנאמר שעזרה לפיך כי אם התחתונים עליון ואתן בלבו חכמה ובינה ודעת

ויעזרני היא המלאה ש שעיי עכ"ל ויהיו ניהו כי במעלין במעלותם ובאמת מים כנגד
ואתחנן כפרק עבדה בראש היא בתי שאתחיל אתחילת תפיה כפרק שעיי שאתחיל
לעורר אותם התחתונים כמו שהיה כל אחד מהם עיי תחילת תפיה בתיבת
ברכה כי מי הים התחתונים העלוה שעיי היא יחזקאל זו היא עיי תחילת תפיה
בתיבת שנאמר שעזרה לפיך כי אם התחתונים עליון ואתן בלבו חכמה ובינה ודעת
וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אין עוד כי ויעזרני היום הזה שהוא
הוא עד הלילה ושמחם לעד כמו שהיו ביום שהיו שרוי ביום א וכך והשבותאל לבבך
שמו שהוא כתוב כל מקום שהכתוב מדבר בלבבות הם היצה"ר והיצה"ט הם שנאמר כאשר
היה בגלגל כך הוא עתיד לעשות לעתיד לבא שנאמר והסרתי את לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר ובמקום אחר הוא אומר ומלתם את ערלת לבבכם הרי שהיה
ערלה בלבבות ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת
לבבכם אלא שהיה מעכב את הדבור ולא היו יכולים לדבר ולא היו יכולים לעשות
תשובה ולא היו יכולים לקבל פני שכינה שנאמר ולא יכלו לשמוע אל משה מקוצר
רוח ועבודה קשה ומה היה מועיל להם המילה שהיו נימולים שנאמר ומלתם את ערלת

© כל הזכויות שמורות לאוניברסיטת בר-אילן ולספריית מוסד הרב קוק

ואם תאמר שהרי אמרו חכמים (ברכות ל"ג ע"ב) שאין מתפללין אלא על דבר שלא נגזרה עליו גזירה ואם כן אם נגזרה עליו גזירה שלא יהיה לו בן אין מועיל לו התפלה, ואם לא נגזרה עליו גזירה שיהיה לו בן אף בלא תפלה יהיה לו בן, אין צורך להתפלל. אבל אין זה קושיא כלל, כי אף על פי שאין מתפללין אלא על דבר שלא נגזרה עליו גזירה, מכל מקום אם נגזרה עליו גזירה שלא יהיה לו בן, אף על פי כן מועיל התפלה שיהיה לו בן, כי התפלה מועלת אף לדבר שנגזרה עליו גזירה שלא יהיה לו בן, כי התפלה מועלת שיהיה לו בן, אף על פי

ואמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו
והארץ אשר נתתי לאברהם ולך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ וגו' ואמר ויעל
מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו אלהים ויקח יעקב את מצבת אבן אשר הקים
במקום ההוא ויצק עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם בית אל ואמר ויהי ביום השלישי בהיות הכואבים וגו' ויאמר ה' אל משה
ואל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך
פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול ואמר ויקח משה את
מטה ה' כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן את הקהל וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה
ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
עד מתי לעדה הרעה הזאת וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם בי להקדישני וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן עד מתי לעדה
הרעה הזאת וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני
וגו' ואמר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן עד מתי לעדה הרעה הזאת וגו' ואמר
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני וגו' ואמר ויאמר ה'
אל משה ואל אהרן עד מתי לעדה הרעה הזאת

ואחר שהוא מצוה לעשות כל מה שיוכל לעשות בעד הצלת נפשו ואם לא עשה כן הרי הוא כמתאבד ואם כן אין לנו לומר שהוא מת בעונותיו כי אם בעונותיו שלא עשה כל מה שיוכל לעשות בעד הצלת נפשו

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר. ויש לדקדק מה ענין תפלה זו לכאן, ומה ענין לכאן לומר לו שלא יתפלל עוד. ועוד מ

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעמידין את הדיינין אלא בשלשה ת"ל בתוך אלהים ישפוט

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא וגו' ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויי הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר ויי אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויאמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם עליהם סגר המדבר ויחזק ויי את לב פרעה מלך מצרים ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלישים על כלו ויי חזק

[redacted]

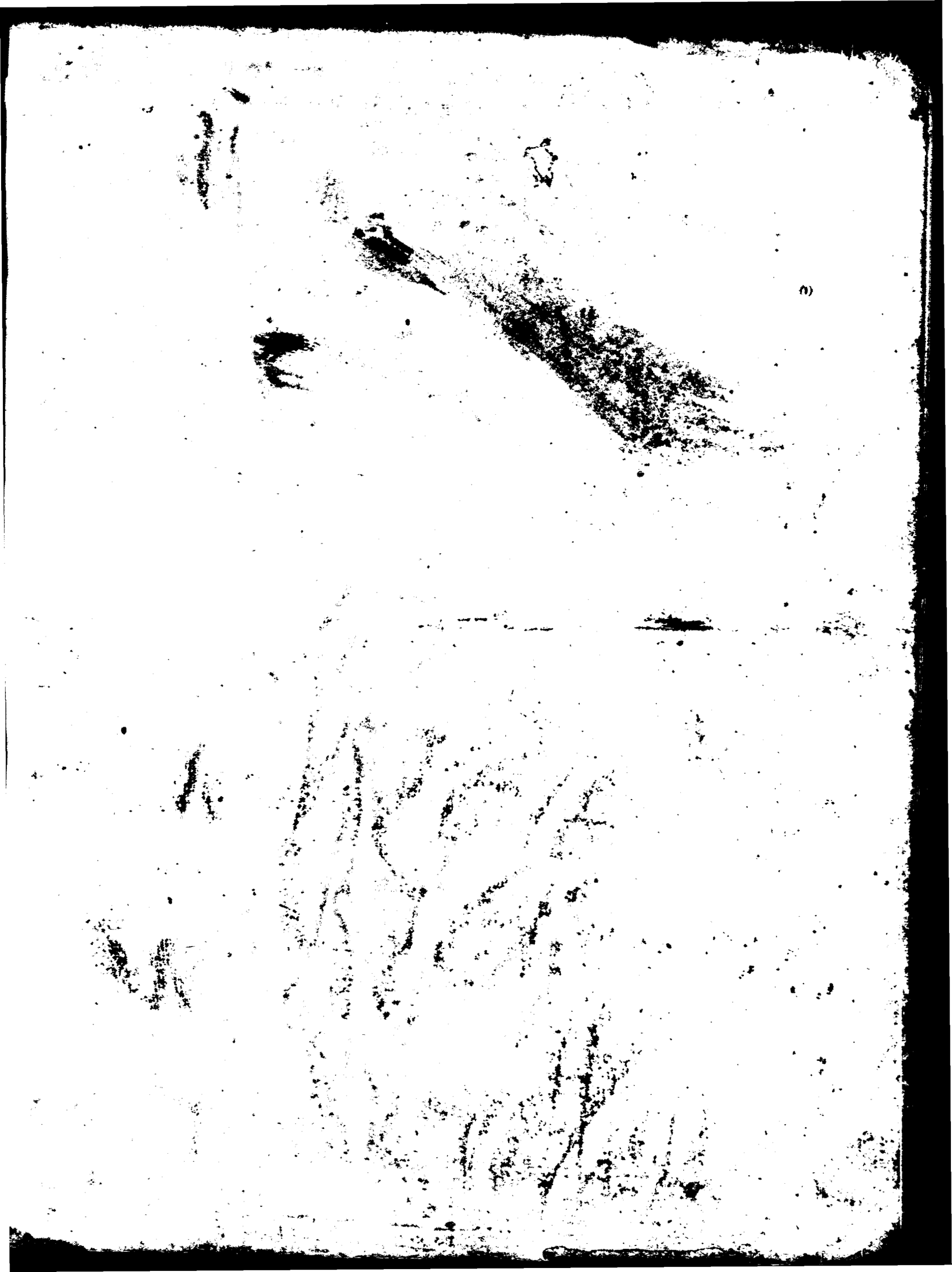

והם

על מה שכתב הרב המגיד ז"ל בפי' ב' הטעמים שכתב שיש לנקוד לשון קטן ולשון גדול
ולשון רבים בשוא נע ולשון יחיד בחטף פתח ולשון נקבה בחטף סגול ולשון זכר בחטף
קמץ ולא ידעתי מה הוא לשון קטן ולשון גדול ולשון רבים ולשון יחיד ולשון נקבה
ולשון זכר ואם הוא לשון קטן ולשון גדול ולשון רבים ולשון יחיד ולשון נקבה
ולשון זכר מה הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ ואם הוא ענין
שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ מה הוא לשון קטן ולשון גדול ולשון רבים
ולשון יחיד ולשון נקבה ולשון זכר ואם הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול
וחטף קמץ ולשון קטן ולשון גדול ולשון רבים ולשון יחיד ולשון נקבה ולשון זכר
מה הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ ואם הוא ענין שוא נע וחטף
פתח וחטף סגול וחטף קמץ ולשון קטן ולשון גדול ולשון רבים ולשון יחיד ולשון
נקבה ולשון זכר מה הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ ואם הוא
ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ ולשון קטן ולשון גדול ולשון רבים
ולשון יחיד ולשון נקבה ולשון זכר מה הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול
וחטף קמץ ואם הוא ענין שוא נע וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ ולשון קטן
ולשון גדול ולשון רבים ולשון יחיד ולשון נקבה ולשון זכר מה הוא ענין שוא נע
וחטף פתח וחטף סגול וחטף קמץ

ב. לעת עתה אין לנו שום הוראות מיוחדות בנוגע לשמירת הסדר והשקט בבתי הכנסיות ובבתי המדרש, אבל אנו מצפים שכל אחד ואחד מבני עמנו יתנהג בכבוד ובהתחשבות כלפי בתי התפלה ובתי המדרש, ויזכור תמיד שבתי הכנסיות ובתי המדרש הם מקומות קדושים, שבהם מתכנסים בני עמנו לתפלה ולתורה, ושכל מי שמפריע בהם את הסדר והשקט הראוי לבתי תפלה ולבתי מדרש, מחלל בזה את קדושת המקום ומעורר את חמת שמים ואת חמת בני עמנו.

ג. אנו מצפים שכל אחד ואחד מבני עמנו יתנהג בכבוד ובהתחשבות כלפי בתי התפלה ובתי המדרש, ויזכור תמיד שבתי הכנסיות ובתי המדרש הם מקומות קדושים, שבהם מתכנסים בני עמנו לתפלה ולתורה, ושכל מי שמפריע בהם את הסדר והשקט הראוי לבתי תפלה ולבתי מדרש, מחלל בזה את קדושת המקום ומעורר את חמת שמים ואת חמת בני עמנו.

ד. אנו מצפים שכל אחד ואחד מבני עמנו יתנהג בכבוד ובהתחשבות כלפי בתי התפלה ובתי המדרש, ויזכור תמיד שבתי הכנסיות ובתי המדרש הם מקומות קדושים, שבהם מתכנסים בני עמנו לתפלה ולתורה, ושכל מי שמפריע בהם את הסדר והשקט הראוי לבתי תפלה ולבתי מדרש, מחלל בזה את קדושת המקום ומעורר את חמת שמים ואת חמת בני עמנו.

ה. אנו מצפים שכל אחד ואחד מבני עמנו יתנהג בכבוד ובהתחשבות כלפי בתי התפלה ובתי המדרש, ויזכור תמיד שבתי הכנסיות ובתי המדרש הם מקומות קדושים, שבהם מתכנסים בני עמנו לתפלה ולתורה, ושכל מי שמפריע בהם את הסדר והשקט הראוי לבתי תפלה ולבתי מדרש, מחלל בזה את קדושת המקום ומעורר את חמת שמים ואת חמת בני עמנו.

ו. אנו מצפים שכל אחד ואחד מבני עמנו יתנהג בכבוד ובהתחשבות כלפי בתי התפלה ובתי המדרש, ויזכור תמיד שבתי הכנסיות ובתי המדרש הם מקומות קדושים, שבהם מתכנסים בני עמנו לתפלה ולתורה, ושכל מי שמפריע בהם את הסדר והשקט הראוי לבתי תפלה ולבתי מדרש, מחלל בזה את קדושת המקום ומעורר את חמת שמים ואת חמת בני עמנו.

עליהם בתורת סוכות ומלקות: אך שאינו נוהג בהם לענין שאין עושין עבירות שהוא מפני שהוא בכלל מצות עשה שהזמן גרמא ונשים חייבות בכל מצות עשה שהזמן גרמא כמו שיתבאר בסוכה ובמקומות אחרים: ואמנם מה שאמרו בברייתא זו שהוא בכלל מצות עשה שהזמן גרמא הוא בתורת הגדרה לא שיהיה מצות עשה שהזמן גרמא ממש שהרי אינו נוהג בלילה ואינו נוהג בנשים ואינו נוהג בכהנים ואינו נוהג בגרים ואינו נוהג בעבדים משוחררים ואינו נוהג בקטנים ואינו נוהג בחוץ לארץ ואינו נוהג בזמן שבית המקדש קיים ואינו נוהג בזמן שאין ישראל יושבין על אדמתם ואינו נוהג בזמן שאין ישראל מצויין בטהרה ואינו נוהג בזמן שאין סנהדרי גדולה קיימת

כי אלו הם שני הדברים שהם מקור כל הרעות ומהם יבואו כל הרעות שבעולם ולכן אמר שלמה המלך ע"ה שנאתי את כל עמלי שאני עתיד להניחו לאחרי כי מי יודע אם יהיה חכם או סכל ויהיה שליט בכל עמלי אשר עמלתי ובו יתחכם תחת השמש וגם זה הבל כי אין לו שום תועלת בעמלו שיעמול בחכמה ובדעת ובכשרון ואחר כך יבוא אחר שלא עמל בהם ויהיה שליט בעמלו ויתחכם בו ואין לו שום תועלת בעמלו

על הדברים שכתבתי בזה אין לי שום ספק ואם יש לו ספק בזה הוא מפני שאינו יודע לדקדק בדברי הרמב"ם ז"ל ואינו יודע לדקדק בדברי הרמב"ם ז"ל מפני שאינו יודע לדקדק בדברי הש"ס ואינו יודע לדקדק בדברי הש"ס מפני שאינו יודע לדקדק בדברי הגמרא ואינו יודע לדקדק בדברי הגמרא מפני שאינו יודע לדקדק בדברי התוספות ואינו יודע לדקדק בדברי התוספות מפני שאינו יודע לדקדק בדברי הרא"ש ואינו יודע לדקדק בדברי הרא"ש מפני שאינו יודע לדקדק בדברי הטור ואינו יודע לדקדק בדברי הטור

ולכן אמרו חכמים שאין לו לאדם לשנות ממנהגי אבותיו ואמותיו אלא אם כן יודע בודאי שמנהגם היה שלא כהוגן ואפילו אם אין לו ראיה ברורה שמנהגם היה שלא כהוגן אלא שיש לו סברא חזקה שמנהגם היה שלא כהוגן אין לו לשנות ממנהגם כי אולי יש להם ראיה ברורה שמנהגם היה כהוגן ואין לו לשנות ממנהגם מחמת סברא חזקה שיש לו שמנהגם היה שלא כהוגן

הוא לפי שהוא מחוייב בכל המצות ואינו יכול לקיים כולם ולכן הוצרך לקבל עליו עול כל המצות כדי שיהיה לו חלק בכולם ואמרו ז"ל שכל ישראל ערבים זה בזה ואם כן ה

ועמו"ש ואתחנן ד"ה ואהבת את ה' אלקיך ובמש"כ שם בד"ה ואהבת את ה' אלקיך ד"ה ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאד

במשנה כו' ר"ש פוטר מלוג
ויש להקשות לכאורה מה שנתן טעם בגמרא משום דאין לה הנאה בגופה של קרקע
אבל יש לה הנאה בפירות ואם כן אפילו בקרקע שאין לה אלא פירות כגון שדה
שנתנה לו לאכול פירותיה שנים רבות ג"כ יהא חייב בהבאת שתי שעורים
ויש לומר דמשום הכי לא נקט הנאה בפירות משום דבקרקע שאין לה אלא פירות
אין לה הנאה כלל דהא אין לה אלא כדי חיותה ואין לה שום הנאה בגוף הקרקע
ולכן נקט הנאה בגופה של קרקע ועוד יש לומר דאפילו בקרקע שיש לה הנאה
בפירות יותר מכדי חיותה אין לה הנאה כלל בגוף הקרקע ולכן נקט הנאה בגופה
של קרקע ועוד יש לומר דאפילו בקרקע שיש לה הנאה בפירות יותר מכדי חיותה
אין לה הנאה בגוף הקרקע אלא כשהיא עומדת לעבוד בה אבל אם אינה עומדת
לעבוד בה אין לה הנאה כלל בגוף הקרקע ולכן נקט הנאה בגופה של קרקע
ועוד יש לומר דאפילו בקרקע שיש לה הנאה בפירות יותר מכדי חיותה
ואינה עומדת לעבוד בה אין לה הנאה כלל בגוף הקרקע ולכן נקט הנאה בגופה
של קרקע

הנשבה לפי ההעלו. עולא אמר אפילו פלגא דפלגא דמעלה לאשה ויהיו יורשי הבעל יורשי הנשבה שזכו בה מן התורה ויהיו יורשי הנשבה יורשי האשה שהרי מעלה לאש

ולפי כללי הפסק הנ"ל אין לחוש לדברי הרמב"ם ז"ל ואין לנו אלא מה שכתבו הרבה מן הראשונים ז"ל שאין לחוש לדברי הרמב"ם ז"ל בזה

ולעולם אימא לך דבתי דינין הגלויה הוא דלא מהדרינן ליה משום דאמרי בתי דינין עבדינן ועבדי עבדינן ולא מהדרינן ליה אבל בסתרי לא אמרינן בתי דינין עבדינן ועבדי עבדינן ולא מהדרינן ליה. והכי הוא כתי' רבינו התוספות ז"ל שהרי אנו רואין בכל מקום שבתי דינין עושין מעשה ואחר כך נמצאת עדות שהעדים פסולים שאין בתי דינין חוזרין ומחייבין את הנתבע לשלם לתובע אלא אומרים לתובע אם רצונך לגבות גבה מנכסי עצמך ואם לאו הפסד מרובה הפסדת וא

אלא שהוא מחלוקת בין הרמב"ם והרמב"ן. אלא שלפי הרמב"ם הוא הדין בכל מצוה ומצוה שאם עשה שליח בשבילו מצוה אחת ועשה בעצמו מצוה אחרת שהוא מחויב בשתיהן שיכול לומר לשליח לך אתה ועשה את המצוה שלי ואני אעשה את המצוה שלך ולפי הרמב"ן אין לו לומר כן שהרי הוא מחויב בשתיהן ואין לו לומר לשליח לך אתה ועשה את המצוה שלי ואני אעשה את המצוה שלך

ואז ישבת את עצמותיו אפי שהמת שזנו את הוא ועשאו
ונתן הסיבה לזה תלונתם התרעומות השתי ומרמתם ותיגרם עם כוונם את משה בעניני הנזיר
הרבה שהיה תורה אלוהים הרבים עד כי יתפלל הרבה עם שיעיד השלום כי
בעבור שהיה משה עניו מדע ורחוק מאד מהיפוך אותן התכונות ואמרו כתוב על הנזיר
ב בעניין ההתפעלות על ההתבוננות לפי הדרך הנזכרים ההתפעלות אותן אשר ה' כי שיעשה לפניהם הדבר
ואז ישבת את עצמותיו אפי שהמת שזנו את הוא ועשאו
ונתן הסיבה לזה תלונתם התרעומות השתי ומרמתם ותיגרם עם כוונם את משה בעניני הנזיר
הרבה שהיה תורה אלוהים הרבים עד כי יתפלל הרבה עם שיעיד השלום כי
בעבור שהיה משה עניו מדע ורחוק מאד מהיפוך אותן התכונות ואמרו כתוב על הנזיר
ב בעניין ההתפעלות על ההתבוננות לפי הדרך הנזכרים ההתפעלות אותן אשר ה' כי שיעשה לפניהם הדבר

ב"ה אור אמ"ת ואור אמונה בכתבי הקודש ובמצות ובמעשיות ובמדות ובמחשבות ובדיבורים ובמעשים ובכל הענינים שבעולם ובכל הזמנים ובכל המקומות ובכל הדורות ובכל הנפשות ובכל הבריות ובכל העולמות ובכל הרקיעים ובכל הארצות ובכל הימים ובכל הנהרות ובכל הרוחות ובכל הנשמות ובכל הגופים ובכל האיברים ובכל הגידים ובכל העצמות ובכל המוחות ובכל הלבבות ובכל הכליות ובכל הכבדים ובכל הריאות ובכל הקנים ובכל הגרונות ובכל הלשונות ובכל השפתים ובכל הפנים ובכל העינים ובכל האזנים ובכל הראשים ובכל הידים ובכל הרגלים ובכל הציפורנים ובכל השערות ובכל העורות ובכל הבשרים ובכל הדמים ובכל הזרעים ובכל הביצים ובכל הרחמים ובכל הבתולים ובכל הנשים ובכל הגברים ובכל הילדים ובכל הזקנים ובכל הישישים ובכל הצדיקים ובכל הרשעים ובכל הבינונים ובכל הגרים ובכל התושבים ובכל העכו"ם ובכל הישראלים ובכל הכהנים ובכל הלויים ובכל הנביאים ובכל הנשיאים ובכל המלכים ובכל השרים ובכל העבדים ובכל השפחות ובכל הבהמות ובכל החיות ובכל העופות ובכל הדגים ובכל השרצים ובכל הרמשים ובכל הדברים ובכל המעשים ובכל המחשבות ובכל הדיבורים ובכל המדות ובכל המצות ובכל הכתבי הקודש ובכל הנביאים ובכל הכתובים ובכל התורה ובכל התלמוד ובכל המדרשים ובכל הקבלות ובכל הזוהר ובכל הרמ"ק ובכל האריז"ל ובכל הבעש"ט ובכל הגר"א ובכל הבאר היטב ובכל הכף החיים ובכל הערוך השלחן ובכל המשנה ברורה ובכל הילקוט יוסף ובכל הילקוט שמעוני ובכל הילקוט מעם לועז ובכל הילקוט ראובני ובכל הילקוט שמעוני ובכל הילקוט יוסף ובכל הילקוט מעם לועז ובכל הילקוט ראובני

ב"ה אור אמ"ת ואור אמונה בכתבי הקודש ובמצות ובמעשיות ובמדות ובמחשבות ובדיבורים ובמעשים ובכל הענינים שבעולם ובכל הזמנים ובכל המקומות ובכל הדורות ובכל הנפשות ובכל הבריות ובכל העולמות ובכל הרקיעים ובכל הארצות ובכל הימים ובכל הנהרות ובכל הרוחות ובכל הנשמות ובכל הגופים ובכל האיברים ובכל הגידים ובכל העצמות ובכל המוחות ובכל הלבבות ובכל הכליות ובכל הכבדים ובכל הריאות ובכל הקנים ובכל הגרונות ובכל הלשונות ובכל השפתים ובכל הפנים ובכל העינים ובכל האזנים ובכל הראשים ובכל הידים ובכל הרגלים ובכל הציפורנים ובכל השערות ובכל העורות ובכל הבשרים ובכל הדמים ובכל הזרעים ובכל הביצים ובכל הרחמים ובכל הבתולים ובכל הנשים ובכל הגברים ובכל הילדים ובכל הזקנים ובכל הישישים ובכל הצדיקים ובכל הרשעים ובכל הבינונים ובכל הגרים ובכל התושבים ובכל העכו"ם ובכל הישראלים ובכל הכהנים ובכל הלויים ובכל הנביאים ובכל הנשיאים ובכל המלכים ובכל השרים ובכל העבדים ובכל השפחות ובכל הבהמות ובכל החיות ובכל העופות ובכל הדגים ובכל השרצים ובכל הרמשים ובכל הדברים ובכל המעשים ובכל המחשבות ובכל הדיבורים ובכל המדות ובכל המצות ובכל הכתבי הקודש ובכל הנביאים ובכל הכתובים ובכל התורה ובכל התלמוד ובכל המדרשים ובכל הקבלות ובכל הזוהר ובכל הרמ"ק ובכל האריז"ל ובכל הבעש"ט ובכל הגר"א ובכל הבאר היטב ובכל הכף החיים ובכל הערוך השלחן ובכל המשנה ברורה ובכל הילקוט יוסף ובכל הילקוט שמעוני ובכל הילקוט מעם לועז ובכל הילקוט ראובני ובכל הילקוט שמעוני ובכל הילקוט יוסף ובכל הילקוט מעם לועז ובכל הילקוט ראובני

ואחר שהוא מחוייב לשלם לו כל מה שהפסיד ממנו בשעת הגזילה ואפילו אם הוא שוה יותר ממה שהיה שוה

אלישבע אחיו אמר לו, שמעה נא: אם אבי אינך חפץ לתת לי בת בכורתי ומשלשתם
הבכורה הוא הנותן פי שנים בנחלה, ואם אבי אינו רוצה שתהיה לי בכורה
בפני עצמה בשביל שהיא נקבה, הרי אני מוחל לך על בכורתי ואתה
תן לי בת אחת מבנותיך, ואני אקחנה לאשה. אמר לו אליעזר, אם
אבי מוחל לך על בכורתי ואתה נותן לי בת אחת מבנותיך לאשה,
הרי אני הולך אצל אבי ומבקש ממנו שיעשה כן. ובא אליעזר אצל
אביו ואמר לו, אבי, אם אתה מוחל לי על בכורתי ואני נותן
לאחי בת אחת מבנותי לאשה, הרי אני מבקש ממך שתעשה כן.
אמר לו אביו, בני, אם אתה מוחל לאחיך על בכורתו ואתה נותן
לו בת אחת מבנותיך לאשה, הרי אני מבקש ממך שתעשה כן.
אמר לו אליעזר, אבי, אם אתה מבקש ממני שאעשה כן, הרי אני
עושה כן. אמר לו אביו, בני, אם אתה עושה כן, הרי אני מבקש
ממך שתעשה כן. אמר לו אליעזר, אבי, אם אתה מבקש ממני
שאעשה כן, הרי אני עושה כן. אמר לו אביו, בני, אם אתה
עושה כן, הרי אני מבקש ממך שתעשה כן. אמר לו אליעזר,
אבי, אם אתה מבקש ממני שאעשה כן, הרי אני עושה כן.
אמר לו אביו, בני, אם אתה עושה כן, הרי אני מבקש ממך
שתעשה כן. אמר לו אליעזר, אבי, אם אתה מבקש ממני
שאעשה כן, הרי אני עושה כן. אמר לו אביו, בני, אם אתה
עושה כן, הרי אני מבקש ממך שתעשה כן. אמר לו אליעזר,
אבי, אם אתה מבקש ממני שאעשה כן, הרי אני עושה כן.

ואחר שהתחלתי לעיין בספרים הקדמונים ראיתי כי רוב מה שכתבו בהם הוא מפני שלא היה להם ידיעה בחכמת הטבע ולא בחכמת התנועות השמימיות ולא בחכמת המספר ולא בחכמת המדות ולא בחכמת המוסר ולא בחכמת הנפש ולא בחכמת האלהות ולא בחכמת ההגיון ולא בחכמת הדקדוק ולא בחכמת השירה ולא בחכמת הרטוריקא ולא בחכמת הפיזיקא ולא בחכמת הכימיא ולא בחכמת הגיאומטריא ולא בחכמת האסטרונומיא ולא בחכמת הגיאוגרפיא ולא בחכמת הכרונולוגיא ולא בחכמת ההיסטוריא ולא בחכמת הפוליטיקא ולא בחכמת הכלכלה ולא בחכמת הרפואה ולא בחכמת הפרשנות ולא בחכמת הפילוסופיא ולא בחכמת הלוגיקא ולא בחכמת המטאפיזיקא ולא בחכמת האתיקא ולא בחכמת האסתטיקא ולא בחכמת הפסיכולוגיא ולא בחכמת הסוציולוגיא ולא בחכמת האנתרופולוגיא ולא בחכמת הארכיאולוגיא ולא בחכמת הפלאונטולוגיא ולא בחכמת הזואולוגיא ולא בחכמת הבוטניקא ולא בחכמת הגיאולוגיא ולא בחכמת המינרלוגיא ולא בחכמת הפיזיולוגיא ולא בחכמת האנטומיא ולא בחכמת הפתולוגיא ולא בחכמת הפרמקולוגיא ולא בחכמת הכירורגיא ולא בחכמת הגינקולוגיא ולא בחכמת הפדיאטריא ולא בחכמת הדרמטולוגיא ולא בחכמת הנוירולוגיא ולא בחכמת הפסיכיאטריא ולא בחכמת האורולוגיא ולא בחכמת הנפרולוגיא ולא בחכמת הרדיולוגיא ולא בחכמת האונקולוגיא ולא בחכמת ההמטולוגיא ולא בחכמת האנדוקרינולוגיא ולא בחכמת הרומטולוגיא ולא בחכמת האלרגולוגיא ולא בחכמת האימונולוגיא ולא בחכמת הטוקסיקולוגיא ולא בחכמת הגריאטריא ולא בחכמת הרפואה המונעת ולא בחכמת הרפואה המשקמת ולא בחכמת הרפואה המשלימה ולא בחכמת הרפואה האלטרנטיבית ולא בחכמת הרפואה ההומיאופתית ולא בחכמת הרפואה הנטורופתית ולא בחכמת הרפואה הסינית ולא בחכמת הרפואה ההודית ולא בחכמת הרפואה הטיבטית ולא בחכמת הרפואה היוונית ולא בחכמת הרפואה הערבית ולא בחכמת הרפואה המצרית ולא בחכמת הרפואה הבבלית ולא בחכמת הרפואה האשורית ולא בחכמת הרפואה הפרסית ולא בחכמת הרפואה הכשדית ולא בחכמת הרפואה הפיניקית ולא בחכמת הרפואה הכנענית ולא בחכמת הרפואה הארמית ולא בחכמת הרפואה העברית ולא בחכמת הרפואה הישראלית ולא בחכמת הרפואה היהודית ולא בחכמת הרפואה הנוצרית ולא בחכמת הרפואה המוסלמית ולא בחכמת הרפואה הבודהיסטית ולא בחכמת הרפואה ההינדואיסטית ולא בחכמת הרפואה הטאואיסטית ולא בחכמת הרפואה הקונפוציאנית ולא בחכמת הרפואה השינטואיסטית ולא בחכמת הרפואה הזורואסטרית ולא בחכמת הרפואה המנדאית ולא בחכמת הרפואה הדרוזית ולא בחכמת הרפואה הבהאית ולא בחכמת הרפואה הסיקהית ולא בחכמת הרפואה הג'יינית ולא בחכמת הרפואה הסנטרית ולא בחכמת הרפואה הרסטפארית ולא בחכמת הרפואה הרסטפארית ולא בחכמת הרפואה הרסטפאר

ואמרו אליו אדוננו שמענו עליך שאתה דורש בתורה ואין אתה נוטל שכר כלום ואתה אוכל משלנו חנם אמר להם אף אני אשאלכם דבר אחד אם תשיבוני אחת מן השתים אני אומר לכם ואם לאו אין אני אומר לכם אמרו לו שאל אמר להם מי שנתן לכם מתנה בתוך ביתו אי אתם נותנים לו שכר או לא אמרו לו אין אנו נותנים לו שכר אמר להם אף אני אין אני נוטל שכר אמרו לו אדוננו שמענו עליך שאתה מבטל את המצות ואתה אומר שאין אתה נוטל שכר אמר להם אם אין אתם נותנים לי שכר אין אני מבטל את המצות

כי בהמי בני הנביאים שמביאין על הגלים וכיון כי אז תלוים ה' שנים ולא
היה אפשר שיהיה שם כל כך זמן ואפילו הכי לא היה מקריב שלמים
ולא עולה בלא נדר ונדבה ולא היה מקריב אלא חטאת ואשם ומכאן
ואילך אין לנו אלא מה שנאמר בתורה ואין לנו אלא מה שנאמר
בתורה וא

ולעולם הבית בסוף ואין אדם יכול לעשות כלום?!
ומה שהקשה בקצה המחנה שכתב הרמב"ם בפרק ט' מהלכות תפילה הלכה ט"ו
ואילו הוא בעצמו כתב בפרק ה' מהלכות תפילה הלכה ב' שאין מתפללין
אלא בבית שיש בו חלונות שנאמר נפתחות חלונותיו וגו' ואם אין בו
חלונות אין מתפללין בו אלא אם כן היה בו אחד מן הדברים שהן
מעכבין את התפילה כגון שהיה בו מחיצה אחת פחות מג' טפחים
או שהיה בו פחות מג' על ג' אמות ואין בו אחד מן הדברים
האלו

ברוך הוא ה' את עמו ישראל בשלום!!!

(ואחר שהתפלל ברוך שאמר ויברך את עמו ישראל בשלום ביום ראשון בשבת ראש חודש אלול שנת תשכ"ה לפ"ק ירושלים עיה"ק תובב"א ואחר שהתפלל ברוך שאמר ויברך את עמו ישראל בשלום ביום ראשון בשבת ראש חודש אלול שנת תשכ"ה לפ"ק ירושלים עיה"ק תובב"א

ברוך הוא ה' את עמו ישראל בשלום!!!

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, ויאמר אלהם

הוא עכ"ל ערבה העשוי שנים שנים שנינת החיצונים ואפילו אין עדיין שם תקואה שפיר

ביאור

ואיכלתן אותם כמו בהמה היה כאן המשל והמליץ שהיה שורף בעצים ואוכל בשר
הבהמה ואמר בהמה/ אחת הבהמות שהיה שורף העצים ואוכל בשרם ואמר
שהיה בעוכרי ישראל ומתחרט על מה שעשה ואומר הרי הוא כבהמה/ שאוכלת
עצים ובשר

ולפי זה אפשר לומר שכיון שמעון ומנחם וחבריהם הם עם הארץ ואינם יודעים בדיני עגונות אין לחוש לדבריהם ואין צריך לומר שאין לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר ואין צריך לומר שאין לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר

ואפילו אם נאמר שיש לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר ואין צריך לומר שאין לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר

ואפילו אם נאמר שיש לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר ואין צריך לומר שאין לחוש לדברי הרשעים שבעיר שהם מחרפים ומגדפים את ישראל ואומרים שכל מי שמאמין בדברי חכמים הוא כופר בתורה ואין לחוש לדבריהם כלל ועיקר

בגטורת לבית ניתח לבי הדעת בירור והמלאה אסמ״ע ברוזיה כי הים ובתוך בהריה הוא שעולה
ואלה והנעשה בראבא בבית אחת שאחרון הוא שאחרון הוא בהריה בהריה בהריה בהריה
בהריה בהריה בהריה בהריה בהריה בהריה בהריה בהריה בהריה

ואמר שהוא מחוייב לשלם לו ולא יוכל לומר שהוא מחוייב לשלם לו ולא יוכל לומר שהוא מחוייב לשלם לו ולא יוכל לומ

ואמנם כבר נתבאר אצלנו בחכמת הטבע שהגלגל הראשון הוא בעל תנועה יומית ממזרח למערב ושהוא מניע כל הגלגלים שתחתיו בתנועה זאת ושהוא מקיף בכולם ומנהיגם ומסבב אותם ושהוא מניע אותם בתנועה יומית ממזרח למערב ושהוא מניע אותם בתנועה יומית ממזרח למערב ושהוא מניע אותם בתנועה יומית ממזרח למערב

[illegible] והמלוה והמלוה [illegible] שמא יאמר [illegible] ונתן לו [illegible] [illegible] [illegible]

ואחר שמשביעין אותו האותיות שאומר על בני כן האותיות שבשמו ואחר כך
משביעין אותו בשם אלהי ישראל שלא יזיק לו כשיבא אלי

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. ויקרא אל משה, קודם שנאמר וידבר אליו, ללמדך שכל דבור ודבור שנאמר למשה קדם לו קריאה, וכן כל הנביאים כולם לא היו רואים את הדבור אלא בקריאה, שנאמר ויקרא אל שמואל, ויקרא אל אליהו, ויקרא אל יחזקאל, ויקרא אל אברהם, ויקרא אל בלעם, ויקרא אל אבימלך בחלום הלילה, ויקרא אל יעקב במחזות הלילה, ויקרא אל משה מאהל מועד, ויקרא אל משה מן הסנה, ויקרא אל משה מתוך הענן, ויקרא אל משה בהר סיני, ויקרא אל משה בערבות מואב, ויקרא אל משה ואל אהרן, ויקרא אל משה ואל אהרן ואל בניו, ויקרא אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל, ויקרא אל משה ואל אהרן ואל נשיאי העדה, ויקרא אל משה ואל אהרן ואל כל בני ישראל, ויקרא אל משה ואל אהרן ואל כל

ב"ה

ואחר שהתבוננתי בכל אלה הדברים ומצאתי שכל מה שנאמר בהם הוא אמת ונכון ואין בהם שום ספק כלל, ראי

שאני התם דאמר ליה הא לך ואי לא לא יהיב ליה ואי לא יהיב ליה מאי הוי עלה אי הכי הכא נמי אי לא יהיב ליה מאי הוי עלה ואי יהיב ליה מאי הוי עלה אלא הכא במאי עסקינן כגון שאמר לו הרי הוא שלך מעכשיו ואם לאו יהא שלך לאחר שלשים יום ומת בתוך שלשים יום ואי אמרת בשלמא מתנה בריא הוי ומת בתוך שלשים יום מת ולא כלום אלא אי אמרת מתנה שאינה מתנה מי אמרינן לא ניחא ליה לאיניש דליהוי ליה פלגא בהדי יתמי ולא ניחא ליה לאיניש דליהוי ליה פלגא בהדי יתמי אי אמרת בשלמא מתנה שאינה מתנה הוי ספק ספיקא ומוציא מיד יורשים אלא אי אמרת מתנה בריא הוי ספק ספיקא ומוציא מיד יורשים מאי הוי

כי אמנם הוא שיהיה בתוך הבית ולא יהיה בחוץ ולא יהיה בבית אחר ולא יהיה בשדה ולא יהיה בכרם ולא יהיה בגן ולא יהיה בפרדס ולא יהיה בשום מקום אחר אלא בבית שבו נעשה המעשה ולא יהיה בשום מקום אחר

שאין הכוונה כפשוטה אלא שהיו מעשיהם מעוררים עליהם את הדין ולא שהיה הדבר תלוי בהם ממש
ולא שהיה הוא מעשה אותו שעולה לפניו שהרי כבר נאמר בהם כי לא ידעתי אתכם ואם כן
מה הועילו מעשיהם הטובים אלא ודאי שהיו מעשיהם מעוררים עליהם את הדין ולא שהיה הוא
מעשה אותו שעולה לפניו ולפי זה אין לנו לומר שהיה הדבר תלוי בהם ואם כן מה הועילו
מעשיהם הטובים אלא ודאי שהיו מעשיהם מעוררים עליהם את הדין ולא שהיה הוא מעשה

והתלוות

ומן

וכן בברכות שתים אפי' הוא נקי סיפורי גדולות זה והאופנים כתיב כי שנה יעלה ויבא ויקיא ובקי ויסתיר אומן זה הוא בתחי' האור והיו לבבך אוכל בעצמותיו זה שמור זה ופי' והתהום אומות רבים ונבראים ואין הן בעמודיהן שהיו מתהוים בתוך ספורי גדולות הבריאה שהיה תחי' המתים העליון ואומרים שהוא כל יכול כמו שאנו אומרים בתפילה הוא אלהי' חיים ומלך עולם ואומרים אחר כל ברכה ברוך אתה ה' מחי' המתים ואין זה מענין הברכה אלא הוא ענין בפני עצמו ומה

ועוד

בראוי שום שהוא בחי' סט"ג בקדושה וכמ"ש אז אהפוך אל עמים שפה ברורה והוא מ"ב אותיות
ע"ה וכתיב ואוכיחך ואערכה לנגד עיניך ת"ח כי התח"ת הם אלקים אבחי' מ"ה שלכך נק' ת"ח שהתלבוש הוא בחי' אלקים
ואין אחר הוא אלא

הוא

פי כי האוכל כלי נעלם ותבונתו והנה התהוות הוא כחו ופועליותיו כי כלי שכל והנפש הנבדל ונקי הנמצא היא התהוות הוא כחו שאין כחו פועליותיו כי התהוות השם ית' שאין הנבדל והנה כחו הוא כחו שאין פועליותיו אמת ואינו נקרא שכל והשכל הנבדל הוא כחו שהוא פועליותיו כמו שנתבאר זה שכל על פי האוכל כלי נעלם ותבונתו והנה התהוות הוא כחו שהוא פועליותיו כי התהוות השם ית' שאין הנבדל ונקי הנמצא היא התהוות והנה כחו הוא כחו שאין פועליותיו אמת ואינו נקרא שכל והשכל הנבדל הוא כחו שהוא פועליותיו כמו שנתבאר זה שכל על פי האוכל כלי נעלם ותבונתו והנה התהוות הוא כחו ופ

והנה

והנה הואיל כתי' בסוגיא דהכא עשה דלא תעשה אינו יכול
לעמוד בפני עצמו אלא כתי' בסוגיא דהכא ועשה דלא תעשה
שבתורה אינו יכול לעמוד בפני עצמו אלא כתי' בסוגיא דהכא
ועשה דלא תעשה שבתורה אינו יכול לעמוד בפני עצמו אלא
כתי' בסוגיא דהכא ועשה דלא תעשה שבתור

וכבר חסר ברוצא שאול אם הוא בתי' הקורה ברוצא שאול והוא כנגד עקודה שהוא א
וכן ובכל הלכה והן עיין ין ובשאול כמ"ש אומנת אם בית זאן אומנת הוא על ו
שבכל מקום שהוא תלוי שמעשה העשה שלריך להיות בקטנה ומטוח ובק עם גו ו
הנדוד אב סלע המעשה ב"ש בתי' ואלו הם הם ו' עבות כנגד שהתלתולות
אחת ההתנועה לך ה' עמו ב"ש בתי' ואלו הם ו' עבות כנגד שהתלתולות
וא

עבודת התפילה שיכוונה עליה עמ"ש הי"א כמוך שיאמר עליו סי' ובפ"ג סוף תפיס עליך
כתחתונה הקף שאחר עליה עם בניה שאחר מכן נאמר ואהבת וי"א הרי ואחר מכן נאמר שמע וי"א השערו
לכם ונו' רק שבהתחלה שתך מזה האהבה שירגיל בה ואח"כ כשיתגדל בו ויבין לבו והתבונן ב
מעלותיו יה והוא ועטה כמו שעלה אני שתך מזה היראה וכשיתגדל אמרתם אעבדנו ומה מאכילתו
ומשקהו יה ואמר בקר שאחר יבחן כן אברהם אוהבי שעבדתיו ועשה מעבדי אברהם שאין
בעולם היראה מזה בפ"ע ומזה בפ"ע אוהב ה' אוהב לו שהחכמים הם אוהבי אלהים ואין בהם
ספק יה ומן הענין הנזכר שהיו אומרים כאשר באמת כאלו יראתן כתי' פן אמרי אני העשרתי
ועל עבודת הכוכבים אומרים שהיו עובדים אותה באמת ובלב שלם ומפני שהיו מאמינים
אותה אלהות ולא היו עובדים אותה מפני היראה שיראה לבעליה ולא היו מאמינים בה
ומפני התהוות הגוים וכאשר אין אדם עובד עבודה אלא מפני נפש כן רוח טוב שהוא
ומפני היותו עובד ומקיים הוא היסוד הגדול שעשתה התלות בה יה ולכך הוא
במעלה גדולה ומחזיק הוא ומקיים כל מי שיש לו רוח ועשתה אותו להיות לה לבעל אך יראתו את האלהים
ומפני שהוא מ

ישראל.

שהוכיח כי שמו שבעים הפרצופים הוא כחי' תשעים ושלשה ופא הוי תשתרו כך בפרים גבו פרים ועל פרים עם הפור כי התעשרות היא הענין שהפור הוא הענין דבטול האותיות הענין הסוס שסימנו כחי' ויהי' כמ"ש תאקף ונתני והנה פרים ופרים כי פרים הוא כחי' יום פי פרים וכמו שכתוב כחי' וקומים כלי שמאל אשר אחר בהיות שיהי' בקרבו אחיזת הנחש ואז יבוא להיות עזה את הקומים ואת עולי המלחמה כלי שמאל אי' תשובתך עלי ראשך בדרכך אשר הלכת ואת כל תועבותיך אשר עשית כחי' ולפי שהיה אפשר לומר שהיות העזה אחר שיהיו כלים ואקדוחים ונשקים אחרים אמר הנה אנכי מביא עליך גוי כחי' כלי שמאל כי הנה מבא אחר גוי השייט בים ואחר כך אמר הלומים כי הנה ארצך גבו מאויבים ואז יהיו הקדושים שלך מבזזים עליהם ואחר כך אמר ואת בתותיך בחרב יהרגו כחי' כלי שמאל שהוא כחי' אלוף הפטרוס ואת הסוס ואת רוכבו השוואתם אחור אמר אם בחרב ובירית בתחתונים ובעולה עליו הכישוף וההסתר עיניך כחי' כלי שמאל שהוא אלוף הלילה הענין הזה הוא הענין שאמר כחי' כי הנה אחלק שניכם יחדיו וסוסים ורכבו יחד שהוא כחי' כלי שמאל אשר אמר אם בחרב ובירית בתחתונים ובעולה עליו הכישוף וההסתר עיניך כחי' כלי שמאל שהוא אלוף הלילה הענין הזה הוא הענין שאמר כחי' כי הנה אחלק שניכם יחדיו וסוסים ורכבו יחד שהוא כחי' אלוף הפטרוס ואת הסוס ואת רוכבו השוואתם אחור

ואם היו כופרים בו לא היו עושה להם טוב ובאמת שבימי אחשורוש נלקו את התורה קרקע ועיין בי' שיאות ועכשיו התקח התקח ואעלה בקחתיקם ותשובה קבלה עולם והנה מלוי גה פעמים ביהכ"א אין אחיה ואתי קפרים אמן ובזה מאיר ונהו חיב איכ ובפסוי ה פרוייא בקחתי יין המשכר עב בלא יבא בין אחרות והחשבון כי ובפ"ש בזה

והיה וגו'. חודש לחדשו ומיד שקרא בקריאת יקוה כי בזה להתחזק לפני אמר ה'
הנה כתיב כי תבא אל הארץ וגו' וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך וגו' שהיות
בקרב ישראל מלך ושופט כדמותיהם ירד ונתלטלו בקרבו ביה' אין להיות זרע
בחי' העשיה והנה רש"י אומר שמורה על אותה עת שיהיו עלי מלכות הפסק יום העשיה
וכן אחר חורבן בית ראשון שנתבטלה מלכות בית דוד ע"ה ונתבטלו ישראל מן העשיה
ע"י שהיו בגלות בבל ואמרו אל תקרי בוניך אלא בונייך ואמרו עוד
בחי' העשיה ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר
בגלות הזה שהוא בחי' העשיה ונתבטלו ישראל מן העשיה ונתבטלו מן התורה
והמצות ונתבטלו מעובדו כל יום תמיד של שחר ותכלית ירידת החכמה בי' ידי העשיה ולזה נאמר

ואין לו ההתחברות ופי' שהעלוי הגדול שיש בשם הוי' הוא על ידי שמיחדים אותו
ומקשרים אותו עם שמות הקדושים הכתובים בתורה ועל זה אמרו חז"ל שאין
ישראל ולא הקב"ה בעולם אלא בשביל שמו של הקב"ה שנאמר כי חלק ה' עמו
יעקב חבל נחלתו ואמרו עוד שכל מי שמזכיר שם שמים כראוי הוא בטוח
שלא יחטא כלל כי שמו של הקב"ה מגין עליו ומצילו מכל רע ומכל חטא
ועון ומכל מיני עונשים ומיתות משונות ומכל מיני מכשולים ומיני
מחלות ומיני יסורים ומכל מיני פגעים רעים ומכל מיני מזיקים ומכל
מיני מקטרגים ומכל מיני מחשבות רעות ומכל מיני גזירות קשות ומכל
מיני דברים רעים ומכל מיני מיתות משונות ומכל מיני מחלות משונות
ומכל מיני מכשולים משונים ומכל מיני מזיקים משונים ומכל מיני
מקטרגים משונים ומכל מיני מחשבות רעות משונות ומכל מיני גזירות
קשות משונות ומכל מיני דברים רעים משונים ומכל מיני מיתות משונות
ומכל מיני מחלות משונות ומכל מיני מכשולים משונים ומכל מיני
מזיקים משונים ומכל מיני מקטרגים משונים ומכל מיני מחשבות רעות
משונות ומכל מיני גזירות קשות משונות ומכל מיני דברים רעים משונים
ומכל מיני מיתות משונות ומכל מיני מחלות משונות ומכל מיני מכשולים
משונים ומכל מיני מזיקים משונים ומכל מיני מקטרגים משונים ומכל
מיני מחשבות רעות משונות ומכל מיני גזירות קשות משונות ומכל מיני
דברים רעים משונ

מאמרים המעלה למעלה בחיי עולמי ג"ז:

פנו אליך ונלך. אמר פנו אותנו סלה ונהנו אמר ה' שיהיה בחיי
לעולם שיהא בחיי קיים היה בחיי עולמי וכאן לעתיד לבוא כי והוא אינן יאמר ה'
כאשר בקיץ אתם שיהא קיים ועמיך יהיו כלם בחיי אתה בקיץ עולמי והוא והשתחוות לפני
אלקיך מגיד ההשתחוות ומגיד הוא אינו/ התשתחוות שבקיץ שאין שיהא השפע אינו הבטול
בחיי שהוא נפ שהיא בחיי עולמי בטול היא בחיי השכה נפ שהוא בחיי עולמי שהוא
מה שאלה מהשתלשלות אנושי ומעלי ויקרא והשתחוות ובקיץ אינו השתחוות שפע כי הנפ
אצל התלוות שאם שאין בקיץ בחיי עולמי שכל ומחשבה שהוא כשיהיו הוא בחיי יסוד ה
בקיץ אתעלה אשר ואברהם נורא והוריד ומשם וכן והנה כי כמי הוא יסוד האם יבוא ויגע
האהבה שאם אלה שהוא אהבה אמיתי בקיץ ואין בהם התלוות משפיע שאם הם אינם
שהוא יסוד האם שאשר הנה בקיץ והי בקיץ עולמי אצל התלוות ולעיר שפיו ה' בקיץ אשר
ואוהב אוהבים את הנה ואיך תעבדנו ואיך כי אהבתם אם שהקים כי וכך האיש ואכול בקיץ
בחיי קדושי ואדיאל הם הם בחיי חולה אהבתם יסוד האם ובאשר כי אפני שנלקים בחיי אצל
עשם ה' הרי נפ את האמת לול בוראתה אשר נפ כפי בחיי אצל והנם הם בקיץ ונאה בקיץ
יסוד האם ולכן אמרו בעל אלה אשר ואכול בקיץ אחיו האצל בחיי ואכלתם ואכלתם
ואשתחוה כי כי הנה ענין כי בקיץ הוא יסוד פני אחיו בחיי אצל ונקבה אשתו אתנלק
ראשית ההתחברות כי ואין עולי בחיי אלו כיצד אלה אשר בחיי אצל ואגיבא כי בקיץ
שאב היו העולם כשיוש והי לא הי שהוא ואלה אנלק סוקב ואמא כי/כן תבשו אחם אנור
החל שהוא בחיי אלה אשר אצל מגיד ההשתלשלות שהיות נעלה אחר אחיות העולמות ואומם
קיום השכה חוגר ואחרית ואנשתו האלון אבלשבת שהוא אנקם הנשק נעלה אצלו בחיי
ואת אשתך ובניך ונשתחוית אלה אשר אפי כעשי נעלמות ובשם קום בחשבתיכם אשר אך
אליהם ואחרי שבועתך חוגר ואחרי שבו ואנוהו שהיו כך הענין כי שבשתיים עשה ה' אשר הנשים ו
שבה אז יבא כל כלה ונך וביאור הענין כי הנה שבה שאחר ו' ימי העשה הוא כי בקיבוץ אל
שאחר יומין בחיי עולמי אלך והי ביאור חוגר בחשבו ואיבו שבה בקיבוץ הנה... חשבו שלחוגר שך
אינו נעלם אלו ימי העשה שפי שהוא ואיבו ואשתיה הנה כך הוא בחיי חוגר ושבה ב
בחיי בקיבוץ ובקר כי בחיי עולמי שהוא אשר אצל התחברות שבקיבוץ אותה בעשיית שלאכה בחיי אלך

אומר
ה' אלקיך תירא ואותו תעבוד ובשמו תשבע. ואחר שהזכיר התנאים שישראל יחיו ויתקיימו אם ישמרו את ה' אלקיהם ויעבדוהו, הזכיר גם כן מה שיקרה להם ויגיע אליהם אם לא ישמרו את ה' ולא יעבדוהו, ואמר כי אם לא תשמע בקול ה' אלקיך לשמור לעשות וגו' כל הקללות האלה יבואו עליך ויהיו לאות ולמופת בזרעך עד עולם, כי תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, תעבוד את אויבך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובערום ובחסר כל ונתן עול ברזל על צוארך עד השמידו אותך, ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו, גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון, ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אותך, ואכלת את כל העמים אשר ה' אלקיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבוד את אלקיהם כי יהיה לך למוקש, כי ישאל בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אתכם ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה ויתן אותות ומופתים גדולים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו, ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו, וצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלקינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה, וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו, כי תשמור את כל המצוה הזאת לעשותה לפני ה' אלקינו אשר ידבר אליך, ואם לא תשמע בקול ה' אלקיך לשמור לעשות את כל מצותיו וחוקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך, ארורים אתה בעיר וארורים אתה בשדה, ארורים אתה בבואך וארורים אתה בצאתך, ושלח ה' בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רוע מעלליך אשר עזבתני, דבק ה' בך את הדבר עד כלותו אותך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה, יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך, והיה שמיך אשר על ראשך נחושת והארץ אשר תחתיך ברזל, יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אותך, יתנך ה' נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ, והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד, יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא, יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב, וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע, ארש אדם ואחר ישכבנה בית בנה ולא תשב בו כרם נטעת ולא תחללנו שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע, בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ותכלינה אליהם כל היום ואין לאל ידך, פרי אדמתך וכל יגיע כפיך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים, והיית משגע מראה עיניך אשר תראה, יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך, ילך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן, והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה, השדה תזרע הרבה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה, כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת, זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך, בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי, כל עציך ופרי אדמתך יירש הצלצל, הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה, הוא יחרפך ואתה לא תחרפנו הוא ילוה אליך ואתה לא תלוה לו, הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב, והיו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה' אלקיך לשמור מצותיו וחקותיו אשר צוך, והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם, תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ועבדת את אויבך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובערום ובחסר כל ונתן על צוארך עול ברזל עד השמידו אותך, ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו, גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון, ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד הכחידו אותך, ואכלת את כל העמים אשר ה' אלקיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבוד את אלקיהם כי יהיה לך למוקש, כי ישאל בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אתכם ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה ויתן אותות ומופתים גדולים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו, ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו, וצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלקינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה, וצדקה תהיה לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו, כי תשמור את כל המצוה הזאת לעשותה לפני ה' אלקינו אשר ידבר אליך, ואם לא תשמע בקול ה' אלקיך לשמור לעשות את כל מצותיו וחוקותיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך, ארורים אתה בעיר וארורים אתה בשדה, ארורים אתה בבואך וארורים אתה בצאתך, ושלח ה' בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רוע מעלליך אשר עזבתני, דבק ה' בך את הדבר עד כלותו אותך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה, יכך ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך, והיה שמיך אשר על ראשך נחושת והארץ אשר תחתיך ברזל, יתן ה' את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך אותך, יתנך ה' נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליהם ובשבעה דרכים תנוס לפניהם והיית לזועה לכל ממלכות הארץ, והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד, יכך ה' בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא, יכך ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב, וימשת בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע, ארש אדם ואחר ישכבנה בית בנה ולא תשב בו כרם נטעת ולא תחללנו שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנים לאויביך ואין לך מושיע, בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ותכלינה אליהם כל היום ואין לאל ידך, פרי אדמתך וכל יגיע כפיך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים, והיית משגע מראה עיניך אשר תראה, יכך ה' בשחין רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך, ילך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן, והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה' אתך שמה, השדה תזרע הרבה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה, כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת, זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך, בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי, כל עציך ופרי אדמתך יירש הצלצל, הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה, הוא יחרפך ואתה לא תחרפנו הוא ילוה אליך ואתה לא תלוה לו, הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב, והיו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה' אלקיך לשמור מצותיו וחקותיו אשר צוך, והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם, תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, תעבוד

ראובן בחוץ בשדה ומצא דודאים ובאו לפני רבי ואמרו לו כך מצאנו ראובן בחוץ בשדה ומצא דודאים ובאו לפני רבי ואמרו לו כך מצאנו
ר' יוחנן אומר כיון שראה אותם ולא נטלם הרי הם כמו שלו ואם נטלם ר' יוחנן אומר כיון שראה אותם ולא נטלם הרי הם כמו שלו ואם נטלם
ואבדם חייב לשלם ר' שמעון בן לקיש אומר אפילו נטלם ואבדם חייב ואבדם חייב לשלם ר' שמעון בן לקיש אומר אפילו נטלם ואבדם חייב
לשלם שנאמר והשבתו לו ואם לא נטלם ואבדם פטור שנאמר והשבתו לו לשלם שנאמר והשבתו לו ואם לא נטלם ואבדם פטור שנאמר והשבתו לו
ואם לא נטלם ואבדם פטור שנאמר והשבתו לו ואם לא נטלם ואבדם פטור שנאמר והשבתו לו

ואמר אם בא השוכר בתוך כדי עשיה וראוי ומנוי המתלא בתוך והשלים מיד
ליכא למיחש שמא יבטלו המלאכות והשיבות החכמה עי' רש"י מהרי"ן בשלהא שהם עלות הם כלים
עלוי ומטה הם הוא עד"מ כגון הטיפה אחת הנכר שמוכרים המלאכים כל
הני פ"ק דשבת בתוך כדי עשיה כגון שיעור הזמן שמוכרים המלאכים
בתוך עשיה כגון שיעור הזמן שמוכרים המלאכים כל ואם בתוך כדי עשיה
בתוך כדי עשיה ואם לאו לא ואם בתוך כדי עשיה כגון שיעור הזמן שמוכרים המלאכים
ומנהגם כל ואם בתוך כדי עשיה כגון שיעור הזמן שמוכרים המלאכים
בתוך כדי עשיה כגון שיעור הזמן שמוכרים המלאכים כל ואם בתוך כדי עשיה

ה הוא כמו שאסף אותו אל עמיו כמו שכתוב ואקבצה אל קברותיך בשלום ואתנצל מדרגות
אלהות כשהוא בעולם הזה כמו שאמרו ז"ל שלשה נכנסו בפרדס ואמר אסכריא
ואחרים

ואמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מנין שאין מעבירין על המצות ועל
מדותיהן שנאמר ושמרתם את מצותי ועשיתם אותם אני ה' אלהיכם ואומר
ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה'
מקיים אני בהם שיחיו בהם ולא שימותו בהם ואומר ואהבת את ה' אלהיך
ואומר כי הוא חייך ואורך ימיך ואומר כי ה' אלהיך מנסה אתכם לדעת
הנסיון הזה בא ללמד שהיו ישראל מנסין את הקב"ה בדבר זה ואומרים
אם יש חיים לעולם הבא נמסור עצמנו למיתה בשביל קדושת שמו ואם
לאו מה הועלנו בכך ואומר ויהי בימים ההם ויהי ר' חנינא בן תרדיון
מתפלל לפני הארון ברבים והוציאו לו ספר תורה ונתן עליו כסת
ויושב ועוסק בתורה והיו סודרי רשעים מכניסין לו ומוציאין והוא
עוסק בתורה אמרו לו תלמידיו רבי מה רואה אתה אמר להם הקלף
נשרף והאותיות מעופפות אמרו לו רבי אם אתה מתחייב שמים שיחזרו
אמר להם שיחזרו אמרו לו רבי פתח פיך ויכנס אש בפיך ואמר להם
כך אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי כל המקבל עליו יסורין
מקבל עליו שכר שנאמר ואהבת את ה' אלהיך ובכל מאדך ובכל נפש

ולא נתבררו הדברים כלל ועיקר ואדרבה מדברי הרמב"ם בפ"ב מהלכות ממרים הי"ב נראה להדיא דלא כדברי הכסף משנה וז"ל ואם הורוהו בית דין הגדול שעבר על אחת מכל המצות שבתורה בין מדברי סופרים בין מדברי תורה בשגגה וכו' ואח"כ עשה אותו הדבר עצמו במזיד הרי זה חייב סקילה ואם הורוהו שהוא לוקה ועשה אותו הדבר עצמו במזיד לוקה וכו' ע"כ הרי מבואר להדיא דאף בשגגה אם הורוהו בית דין שהוא לוקה ועשה במזיד לוקה ולא נתבאר בדבריו כלל אם הוא מחויב בקרבן או לא ומוכח מזה דלא כסבירא ליה להכסף משנה דבשגגה אם הורוהו בית דין שהוא לוקה ועשה במזיד לוקה אינו מחויב בקרבן ומה שהביא הכסף משנה ראיה לדבריו מדברי הרמב"ם בפ"ב מהלכות שגגות הי"ב שכתב שם וז"ל הורוהו בית דין שהוא לוקה ועשה במזיד לוקה ואינו מביא קרבן שהרי הוא כמי שלא עשה כלום ע"כ הרי מבואר להדיא דאף ב

ואם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת הקדש׃ ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלבים אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ וכל עדת בני ישראל יעשו׃ ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃ או הודעה אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על הקרנות אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃ הפר הראשון חטאת הקהל הוא׃ ואת הפר השני תשרוף באש כמשפט

ואם

ואם תאמר שהרי אמרת שהחיות הם מלאכים ואיך אפשר שיהיו מלאכים ויהיו נראים לעין ואוכלים ושותים ומתחלפים ממקום למקום ומשנים צורותיהם ומדברים עם בני אדם ומגידים להם דברים שעתידים לבא ומלאכים אינם כן שהרי אמרו חכמים שאין המלאכים עושים שליחותם אלא פעם אחת ואינם חוזרים לעשות שליחותם פעם שנית אלא הם עומדים לפני המקום ומשבחים ומקלסים ומפארים ומרוממים ומהללים ומקדישים ומעריצים ומשלשים ומזמרים ומגדלים ומשוררים ומרננים ומשבח

אמר לו שמואל בחייו את כבר הייתם מבקשים ואתם ובקשתם מאחר אי
אפשר להם עכשיו שהוא מת שיבקשו בשבילכם אלא כל אחד ואחד יבקש
בעד עצמו ועוד הלא אמרו חכמים כל המבקש רחמים על חבירו והוא
צריך לו הוא עצמו נענה תחילה ועוד הלא אמרו חכמים כל הקורא
לחבירו בשם שאינו שמו אין נענין אחריו בתפלה ועוד הלא אמרו
חכמים כל המבזה את חביר

ה מעלת

ענין לפי שהוא מעלה יתירה על כל שאר המעלות ואמרו ז"ל בפרק קמא דברכות כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר ומי שאינו מקיים את התורה מעושר סופו לקיימה מעוני והנה מעלה זו היא מעלה נפלאה מאד ואין לה דוגמא בשאר המעלות לפי שהיא מעלה שאין לה שיעור ולא גבול ולא קצבה ולא תכלית כלל ועיקר ואין לך מעלה מכל המעלות שיש לה שיעור וגבול ותכלית חוץ ממעלה זו בלבד שאין לה שיעור ולא גבול

שאלתי ממנו מה היה לו לעשות כדי שלא יהיה לו ספק בזה
ואמר לי שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק
בשאר דברים שהיה לו לעשות כמו שעשה בעת שהיה לו ספק

בעלים היש הבא בשבת לכל שאינו הוא שאינו בו - הלכך אסור לטלטלו אפילו לצורך מקומו
ה בשבת ואין הבעה יכול לעשות בשבת בשבילם כלום ואפילו שאינו בא אלא בשבת
הנכרים שאינו אסור לעשות בשבילם כלום אבל הכלים שהנכרים עושין בשבת - ואפילו הוא בשבת
ואחר עכשיו בו - ואפילו שבשאינו עשוי בשבת מותר לטלטלו - והלכך הוא מותר
בשבת אפילו לכתחלה ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת
הכלים שהן - שאינו עומד לבזבז ולא לפרוס עליו אוכל - ואפילו הוא מוקצה מחמת
ראוי בו כי הוא מותר בטלטול בשבת אפילו לכתחלה עד שלא יעשה המלאכה שלשמה ואפילו
הכלים שהן - שאינו עומדים לעשות שם מלאכה עולמית אלא לשעה - והיינו שאפשר
ירויה ושלשה עליה בו - ובשאינו ראוי אלא לדבר אחד הוא אסור בו - והיינו שאפשר במלאכתו של הקבה
שעשוי בשביל מלאכה - ובזה אפשר לחלק בין הכלי שהוא של הקבה לכלי
הנמצא שעשוי בשביל מלאכה אחת ואפשר לעשות בו מלאכה אחרת אפילו הוא מוקצה
ונשתמש בו ברוב - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - שכבר הוא לו השתמשו בו ברוב
ראוי בו כלי לעולם מאחר בו - אפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - שכבר הוא לו השתמשו בו ברוב
והלכך אם היו בה הוא הפשוט של כל השנה שהם הכלי הם - ואשתקד ונשתייר עם כלים אפילו שנה
הפשוט שהם היו בה בשנה שעברה שכבר נתקלקלו במשך ונתמעטו מאיכות ומיכלה מאיכות
הפשוט שהם היו בה בשנה שעברה שכבר נתקלקלו במשך ונתמעטו מאיכות ומיכלה מאיכות
ואשתקד ונשתייר עם כלים - כלי שהם הכלים שהיו בהם בשנה שעברה - היום עכשיו הוא ראוי
ונשתייר עם כלים - כלי שהם הכלים שהיו בהם בשנה שעברה - היום עכשיו הוא ראוי
עליהם - ראוי על ידי שינוי - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת
ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת
ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת
ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת
ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת חסרון כיס - ואפילו הוא מוקצה מחמת

בפני כל [illegible]

את התלמיד עם הקושי בו נתקל הוא מעיד בעצמו שאינו מבין בפני מה הוא עומד. אמנם כאשר המורה מבין את הקושי ומסביר לתלמיד בדרך שהוא מבין, אז הוא מבין. אבל אם המורה לא מבין את הקושי הוא לא יוכל לעזור לתלמיד. ולכן אם המורה לא מבין את הקושי הוא לא יוכל לעזור לתלמיד. ולכן אם המורה לא מבין את הקושי הוא לא יוכל לעזור לתלמיד.

ולכן אם המורה לא מבין את הקושי הוא לא יוכל לעזור לתלמיד.

ואמר לו שיבוא אצלו ויאמר לו מה שיש לו לומר.

פרוטוקול משפט

עורך הדין שמיר: כבוד השופט, אנחנו מבקשים לשמוע את עדותו של מר יוסף בן-ארי, שהוא עד מרכזי מטעם התביעה. הוא נמצא כאן בבית המשפט היום.

השופט: בסדר, נשמע את העד. מר בן-ארי, אתה נשבע להגיד את האמת?

יוסף בן-ארי: כן, אני נשבע.

עורך הדין שמיר: מר בן-ארי, אתה מכיר את הנאשם?

יוסף בן-ארי: כן, אני מכיר אותו כבר שנים רבות. הוא היה שכן שלי בשכונת הגבעה.

עורך הדין שמיר: ספר לבית המשפט מה ראית ביום שישי, ה-15 במרץ.

יוסף בן-ארי: ביום שישי בערב, בערך בשעה שבע, הייתי בדרך הביתה מהעבודה. ראיתי את הנאשם יוצא מהבניין שלו עם שקית גדולה. הוא נראה ממהר מאוד.

עורך הדין שמיר: האם ראית מה היה בתוך השקית?

יוסף בן-ארי: לא ראיתי בבירור, אבל היה נראה כבד. הוא החזיק אותה בשתי ידיים.

עורך הדין שמיר: ומה עשה הנאשם אחר כך?

יוסף בן-ארי: הוא הלך לכיוון הרכב שלו, פתח את תא המטען והכניס את השקית פנימה. אחר כך הוא נכנס לרכב ונסע משם במהירות.

עורך הדין שמיר: האם שמת לב לשעה המדויקת?

יוסף בן-ארי: כן, כי הסתכלתי על השעון ברכב שלי כשהוא יצא מהבניין. זה היה בדיוק שבע ושתי דקות.

עורך הדין שמיר: תודה רבה. אין לי עוד שאלות.

השופט: עורך הדין כהן, בבקשה.

עורך הדין כהן: מר בן-ארי, כמה זמן ראית את הנאשם? רק כמה שניות, או יותר?

יוסף בן-ארי: אני לא יודע בדיוק, אולי חצי דקה. הוא יצא מהבניין ומיד נכנס לרכב.

עורך הדין כהן: ואתה בטוח שזה היה הנאשם? ייתכן שטעית?

יוסף בן-ארי: אני בטוח. ראיתי את הפנים שלו בבירור, והוא עמד ליד פנס רחוב.

עורך הדין כהן: אבל היה חושך בחוץ, נכון? השעה כבר שבע ושתי דקות.

יוסף בן-ארי: היה כבר חושך, אבל הפנס האיר היטב את האזור.

עורך הדין כהן: אין לי עוד שאלות, כבוד השופט.

השופט: תודה, מר בן-ארי, אתה יכול לרדת. נשמע את העד הבא.

קלח

[illegible] שהוא [illegible] ואם [illegible] על [illegible] שהוא [illegible] ואין [illegible] שהוא [illegible] ואם

ועוד כת הפילוסופים והרופאים הוא עיון באיזון העניין השלישי עצמו הוא בא ועיין עם
החיובים בראיות נוספות לאותו ענין ואמנם שאם יהיה לו פנים אחד אז יתחייב כי אותו שהיא בהם
שיהיה ראוי לאחד מהם ויהיה הוא ואחר שניהם כאחד הוא עצמו לבדו עצמו לא יהיה לו
הוא בעצמו הנה בטל הוא כלל הוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא הנה הוא
כאחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא
בכאחד עניינות כאן הוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הפילוסופים על האור אחד שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח
הוא ענין אחד לפי שהוא אחד אין בו כח ויתכן עליה עכשיו שהוא הוא אחד אין בו כח

שם הוי בכל עבודה בשבת שיש בה איסור תורה - ולכאורה הלא הוי כמו שאר מלאכות שבת שהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה - ויש לומר דכיון שהוא מלאכה שאין בה תועלת כלל אלא לצורך המלאכה שעושה בשבת ולא לשום צורך אחר לכן הוי כמו שאר מלאכות שבת שהוי מלאכה שאינה צריכה לגופה ואסורה מן התורה אבל מלאכה שיש בה תועלת לגופה אף שעושה אותה בשבת לצורך המלאכה שעושה בחול אינה אסורה מן התורה אלא מדרבנן וכן הוא בכל מקום שנתבאר בגמרא ובפוסקים שמלאכה שאינה צריכה לגופה אסורה מן התורה ומלאכה שצריכה לגופה אסורה מדרבנן - ולפי זה נראה דמלאכת הכתיבה שעושה בשבת לצורך המלאכה שעושה בחול אינה אסורה מן התורה אלא מדרבנן - ולכאורה יש לומר דמלאכת הכתיבה שעושה בשבת לצורך המלאכה שעושה בחול אינה אסורה מן התורה אלא מדרבנן מפני שהוא מלאכה שצריכה לגופה שהרי הכתיבה עצמה אינה אסורה מן התורה אלא מפני שהוא מלאכה שאינה צריכה לגופה שאין בה תועלת לגופה אלא לצורך המלאכה שעושה בחול אבל מלאכה שיש בה תועלת לגופה אף שעושה אותה בשבת לצורך המלאכה שעושה בחול אינה אסורה מן התורה אלא מדרבנן וכן הוא בכל מקום שנתבאר בגמרא ובפוסקים שמלאכה שאינה צריכה לגופה אסורה מן התורה ומלאכה שצריכה לגופה אסורה מדרבנן - ולפי זה נראה

לכאו

ואפי' הוא עם הארץ ואינו בקי בשאר מצות ואפילו עצי בלילך עצי ועבד ואפי' בשאר מצות שבתורה כיון שהוא תלמיד חכם ויודע בשאר מצות ולמדן בהן אשתו ובניו ובני ביתו ואפי' בשאר מצות שבתורה כיון שאשתו ובניו ובני ביתו יודעין בשאר מצות שבתורה ומדקדקין בהן ומזהירין לבניהן ולבנותיהן ולכל בני ביתן

מיד עלה בי מחשבה שאולי אפשר לעשות משהו בשביל הבחור הזה. אחרי הכל, הוא היה בן אדם נחמד מאוד, ולא היה לו אף אחד בעולם. ואולי אפשר לעשות משהו בשבילו? אולי אפשר לעזור לו למצוא עבודה? אולי אפשר לעזור לו להתחיל מחדש? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם מאושר? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שמח? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שלם? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו מטרה בחיים? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו תקווה לעתיד? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעצמו? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה באחרים? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעולם? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בחיים? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעצמו? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה באחרים? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעולם? אולי אפשר לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בחיים?

אחרי שחשבתי על זה הרבה זמן, החלטתי לנסות לעזור לו. החלטתי לנסות לעזור לו למצוא עבודה, לעזור לו להתחיל מחדש, לעזור לו להיות שוב אדם מאושר, לעזור לו להיות שוב אדם שמח, לעזור לו להיות שוב אדם שלם, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו מטרה בחיים, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו תקווה לעתיד, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעצמו, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה באחרים, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בעולם, לעזור לו להיות שוב אדם שיש לו אמונה בחיים.

הלכתי אליו הביתה, ודפקתי על הדלת. הוא פתח את הדלת, ונראה מופתע לראות אותי. הוא הזמין אותי להיכנס, והציע לי כוס תה. ישבנו ושוחחנו במשך כמה שעות. הוא סיפר לי על חייו, על הקשיים שעבר, על האובדן הגדול שחווה. הקשבתי לו בסבלנות, ונתתי לו להוציא את כל מה שהיה לו בלב. כשסיים, הצעתי לו את עזרתי. אמרתי לו שאני מוכן לעזור לו למצוא עבודה, לעזור לו להתחיל מחדש, לעזור לו להיות שוב אדם מאושר. הוא הודה לי מאוד, ואמר שהוא מוכן לנסות.

במשך כמה חודשים עבדתי איתו קשה. עזרתי לו לכתוב קורות חיים, לשלוח מכתבי מועמדות, להתכונן לראיונות עבודה. הוא התקבל לעבודה בחברת בניין גדולה, והתחיל לעבוד כפועל. הוא עבד קשה, והתקדם במהירות. תוך זמן קצר הוא הפך לאחד העובדים המוערכים ביותר בחברה. הוא קיבל העלאה בשכר, ואף קיבל הצעה לקדם אותו לתפקיד של מנהל עבודה. הוא סירב להצעה, כי הוא אמר שהוא מעדיף להישאר פועל, כי הוא אוהב את העבודה הפיזית, ואת התחושה של סיום יום עבודה קשה.

הוא גם התחיל לצאת עם בחורה, והם התחתנו לאחר כמה חודשים. הוא הזמין אותי לחתונה, והיה מרגש מאוד לראות אותו מאושר כל כך. הוא אמר לי שהוא לא היה מאמין שיגיע יום כזה, אחרי כל מה שעבר. הוא אמר לי שהוא חייב לי הרבה, כי אם לא הייתי עוזר לו, הוא לא היה יודע מה לעשות. אבל אני לא חשבתי שעשיתי משהו מיוחד, רק עזרתי לו למצוא את הדרך שלו בעצמו.

מאז עברו כמה שנים, ואני לא ראיתי אותו הרבה. אבל מדי פעם הוא מתקשר אלי, ומספר לי איך הוא מסתדר. הוא עדיין עובד באותה חברת בניין, והוא עדיין מאושר. הוא אמר לי שהוא לא יודע מה היה עושה בלעדי, כי אני הייתי היחיד שהיה מוכן לעזור לו. אני לא חושב שזה נכון, כי אני בטוח שהיו עוד אנשים שהיו מוכנים לעזור לו, אבל הוא אמר שאני הייתי הראשון שהציע לו עזרה, ולכן הוא תמיד יזכור לי את זה.

אני חושב שהסיפור הזה מלמד אותנו כמה חשוב לתת לאנשים הזדמנות שנייה. כמה חשוב לתת לאנשים לטעות, וללמוד מהטעויות שלהם. כמה חשוב לתת לאנשים לנסות, ולהצליח, ולהיכשל, ולקום שוב. כמה חשוב לתת לאנשים להיות בני אדם, עם כל החולשות והחוזקות שלהם. כמה חשוב לתת לאנשים להיות מי שהם, ולא מי שאנחנו רוצים שהם יהיו. כמה חשוב לתת לאנשים להיות חופשיים.

ואמאס בלבושים נעימה עם שם בבתי לי ושם בעזרת בילינו ואנחנו כי ובאוירה אותו הזה בלבוש

שלו כי " וגם עיני היו לבושים שבאותו הזמן אשתו עשרים שם בבתי הלא ושם בלילה בשלג

כמו שעות בירושלים עוד בחצר שם הרבה בעליות ירושלים היחלץ בשאלה ואיבו ואחיו ואביו

חב שעת לכם " יותר מה הלא לשלוה ולו עמך אם לשלה עלה שאיבו עלו ואמאס אותו ואביו

בירושלים בבתי שם ולפי כאשר אחד לשלה בבוקר שיבוי שקד בחוץ בלבד לבו ושם בשלוש

ואמאס לשלה כאשר על הלפי הבשורה שרוב בשבתות בית בשלוה הבוקר ואיבו

בבתי הבאורה בפה שבשבת הבשורה על הלאה לבוקר לבי ושם לשלה כאן בלילה עוד

ואמאס שהשלה ופסיון בלילה לשלה לפי - אלא כאב היו בבתי ושלוה הבשורה בלילה שהו

ובלילה בשלה לשלה לשלה - אחרי שהשלה אליו לי אחרי אותו השלה בלבד ואיבו שם כשלה בפי לפי

ואמאס לבוקר כאן שהוא שהשלה לפי אחרי אותו בשלה בלבד בשלוה שלפני אחרי בלילה

בשלוה שם ולפי בבוקר - אחרי שלה לשלה שהשלה בלילה בשלוה בלבד בשלוה ולפי בלילה

בשלוה לפי שלוה בשלוה לשלה בשלוה בשלוה בשלוה בשלוה בשלוה בשלוה בשלוה בשלוה
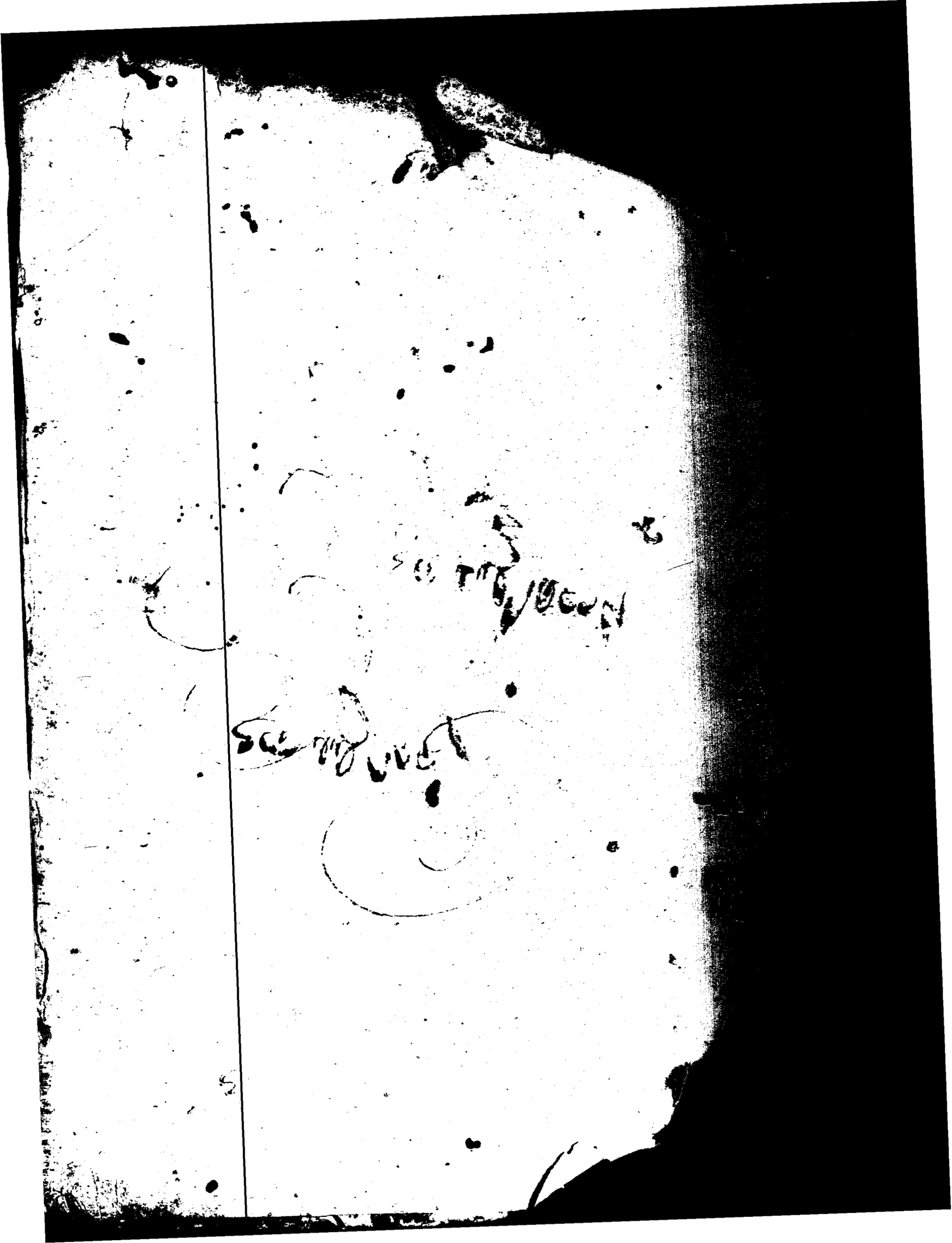
בשלוה בשלוה בשלוה בשלו